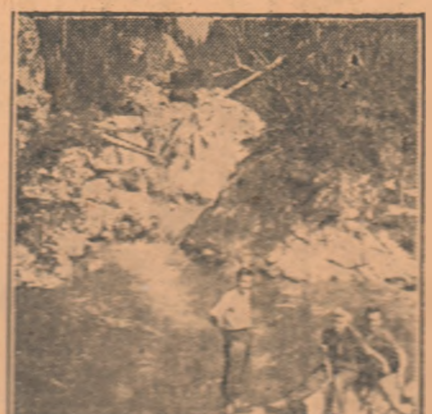
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1596 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 13 iunie 1954

Unde să plecăm în excursie

„Cheile Zănoagei" din munții Bucegi un loc minunat de recreere (fotografia din stinga).

Fotografia din dreapta reprezintă un aspect din pădurea Mogoșoaia — frumusețe puțin cunoscută a țării.

(Fotografiile sînt sosite în cadrul concursului gazetei noastre „Pentru cea mai bună corespondență").

Colectarea produselor animale

FAȚA DE PERIOADA corespunzătoare a anului 1953, în munca colectărilor de carne s-au înregistrat unele progrese însemnate anul acesta. Explicația stă în grija ce o poartă regimul nostru democrat-popular oamenilor muncii de la sate. Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea sistemului de colectare al cărnii, laptelui și linei pe anul 1954 de pildă stimulează în mai mare măsură creșterea producției animale prin avantaje acordate producătorilor. Creșterea producției animale determină o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate cu produse de origină animală.

Succesele de pînă acum oglindesc și gradul de conștiință al țărănimii noastre muncitoare care consideră îndeplinirea îndatoririlor sale ca o contribuție puternică la consolidarea alianței cu clasa muncitoare. Pe de altă parte la baza succeselor de pînă acum în munca de colectare stă interesul și preocuparea neîntreruptă a organelor de partid și de stat, precum și a organizațiilor U.T.M.

O condiție esențială a succesului în munca de colectare este de a te călăuzi după principiul că această muncă trebuie organizată și îndrumată permanent, că trebuie dusă fără întrerupere munca de explicare a rostului colectărilor pentru țăranii muncitori.

Plecîndu-se de la această premiză în regiunea Constanța planul colectării cărnii stabilit pe primele cinci luni ale acestui an a fost îndeplinit sută la sută pînă la 30 mai. Totodată s-au înregistrat realizări importante și în ce privește îndeplinirea planului de colectare a laptelui și linii. Organele C.S.C.P.A. din Constanța au ținut legătură cu sfaturile populare, care nu au lăsat munca de colectare numai în seama organelor C.S.C.P.A., au colaborat cu organizațiile U.T.M.. etc.

Impletind armonios munca politică cu munca de colectare, aceste organe au desfășurat o intensă activitate de lămurire în rîndul țăranilor muncitori. In același timp organele C.S.C.P.A. Constanța au luat măsuri corespunzătoare și la vreme împotriva chiaburilor sabotori obligîndu-i să-și achite la datele fixate și în întregime cotele de produse animale datorate statului.

La fel se petrec lucrurile în regiunile Cluj și altele. Și în regiunea Galați colectarea cărnii se desfășoară bine, în schimb colectarea laptelui a rămas în urmă.

Unele organe ale C.S.C.P.A., sfaturi populare și organizații U.T.M. culcîndu-se pe laurii unor realizări vechi socotesc munca de colectare ca o muncă de campanie. Din această pricină în regiunea Ploești planul colectărilor de carne pe primele cinci luni ale acestui an a fost îndeplinit pînă la 26 mai abia în proporție de 57 la sută iar cel al laptelui și linii într-o proporție și mai redusă. La fel stau lucrurile în regiunea Pitești unde planul colectărilor de carne putea fi realizat în întregime, în regiunile București și Oradea unde organele C.S.C.P.A., sfaturile populare și organizațiile U.T.M. nu colaborează și se preocupă insuficient de aceste sarcini.

In regiunea București planul colectărilor la carne era îndeplinit pînă la 20 mai pe primele 5 luni ale acestui an numai în proporție de 40 la sută. Organele C.S.C.P.A. din această regiune au adoptat o linie birocratică în munca de colectări și din această cauză au rămas în urmă cu îndeplinirea planului de colectare a produselor animale.

Mersul colectării laptelui și linii este necorespunzător cu posibilitățile acestei perioade în care producția de lapte crește simțitor și are loc tunsul oilor. Se cere dar atît organelor C.S.C.P.A. cît și organizațiilor utemiste să intensifice munca de colectare a laptelui și linii.

Experiența de pînă acum a unor organe regionale și raionale U.T.M. a dovedit cu prisosință că tinerii din aparatul C.S.C.P.A. precum și organizațiile utemiste au putința să ajute efectiv munca de colectare. In regiunile Constanța, Cluj și altele tineretul a fost chemat de organizațiile utemiste și a dat ajutor colectării.

De lucrul acesta trebuiau să fi ținut seamă și comitetele regionale și raionale U.T.M. din București, Oradea, Pitești, Ploești și Suceava, a căror contribuție în munca de colectare a cărnii a fost sub posibilități. Aceste organe n-au remarcat că unii utemiști și tineri din aparatul de colectare s-au birocratizat, subapreciază munca politică și socotesc că colectările sînt fie „de campanie" fie că merg „de la sine".

Sarcina a cărei rezolvare nu așteaptă amînare este intensificarea muncii de convingere a utemiștilor și tinerilor în primul rînd pentru a-și preda cotele. In același timp utemiștii și tinerii să fie îndrumați să lămurească atît părinților și rudelor, cît și restului țăranilor muncitori din satul lor, necesitatea achitării la vreme a cotelor datorate. Lucrul acesta nu se poate realiza dacă comitetele regionale și raionale U.T.M. nu vor sprijini organizațiile de bază. Iar organele U.T.M. trebue să dea toată atenția îndeplinirii sarcinilor luptei pentru creșterea bunăstării poporului.

Se extinde inițiativa tinerilor de la „Progresul"

La redacție sosesc zilnic scrisori prin care corespondenții ne vestesc aplicarea inițiativei tinerilor de la „Progresul"-Brăila.

In numărul de astăzi publicăm cîteva din știrile sosite în ultimul timp

Angajamente însemnate

Urmînd exemplul tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila, tinerii de la uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală s-au angajat ca pînă la data de 23 August să economisească 650 kg. fire de bumbac din care se pot țese [illegible] metri jacard, 300 metri batist și 270 metri doc.

Folosind îndrumările organizației de partid, membrii comitetului organizației de bază U.T.M. în frunte cu tovarășa [illegible] Florica — secretară — au alcătuit, în sprijinul acestei acțiuni, un plan de măsuri, în care se prevede sprijinirea celor două cursuri de minim tehnic, organizarea trimestrială a zilei propunerilor și mobilizarea tineretului în întrecerea socialistă pentru titlul de cea mai bună filatoare și țesătoare.

★

Nici tinerii de la fabrica de carton asfaltat „D.I.A." nu s-au lăsat mai prejos. Ei s-au angajat să realizeze pînă la 23 August, din economii, 17.150 metri carton asfaltat, necesar acoperirii caselor. Indeplinirea angajamentului va aduce fabricii o economie de 30.000 lei.

Peste 300 de tineri de la fabrica I.O.R. din Capitală, s-au hotărît să realizeze economii echivalente cu prețul de cost a cît mai multe produse finite. In cadrul adunării generale deschise care a avut loc, ei s-au angajat să realizeze economii egale cu prețul de cost al următoarelor produse finite: 5 truse complete de sudură, 10 truse pentru compase speciale, 10 perechi de ochelari și peste 300 piese ușoare pentru bicicletele romînești.

★

De cum au aflat vestea că inițiativa tinerilor de la „Progresul" este aplicată și de tinerii din industria ușoară, muncitorii de la cooperativa „Tehnica Confecții" au început să se gîndească ce angajamente să-și ia în cinstea măreței sărbători a zilei de 23 August. Astfel, tinerii de aici s-au angajat să urmeze pilda celor de la „Progresul" și să realizeze economii în valoare de 20.000 lei, care vor echivala cu costul a 250 cămăși bărbătești, 130 rochițe, 120 șorțulețe și 40 de cămăși pentru copii.

S-au alăturat inițiativei

In sală s-au adunat aproape toți tinerii de la cooperativa meșteșugărească de confecții „Sporul". Cînd a luat cuvîntul secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., fiecare îl urmărea cu atenție.

Folosind inițiativa tinerilor de la „Progresul" — a spus secretarul — noi vom economisi 24.000 lei, sumă ce va echivala cu prețul de cost a 500 bucăți pantaloni de doc, 290 cămășuțe, 200 perechi pantalonași, 100 rochițe, 50 [illegible] pentru noi născuți.

Tinerii de la această cooperativă s-au angajat de asemenea ca toate produsele pe care ei le vor confecționa, să fie de calitate superioară, să ridice productivitatea muncii cu 20 la sută și să reducă prețul de cost al produselor cu 9,5 la sută.

Un început bun

Nu de mult timp, tinerii uzinelor I.C.A.R. din Capitală, s-au întrunit într-un miting prin care au hotărît să-și ia noi angajamente în cinstea zilei de 23 August. Curtea era plină. Veseli și vîrstnici.

Cînd secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. începu să dea citire referatului, mulți nu numai că își notau cele citite, dar abia așteptau să le vină rîndul la cuvînt.

— Vom realiza tovarăși, pînă la 23 August, a arătat atunci secretarul, bunuri de larg consum în valoare de 100.000 lei.

Folosind rațional materia primă și cea auxiliară, vom lucra numai din material economisit 2.300 scafe, 2.500 pîlnii, 11.000 garnituri pentru paturi, 6000 zăvoare, 1.300 [illegible] etc. Acestea toate vor satisface o bună parte din cerințele populației Capitalei — a continuat vorbitorul.

Luînd cuvîntul printre mulți alții, utemistul Caisîn Vasile, responsabilul uneia dintre brigăzile de strungari, s-a angajat în numele brigăzii ca pînă la aceeași dată să înregistreze economii în valoare de 3000 lei, prin aplicarea a două noi inovații și folosirea capetelor de materiale.

Măsurile luate în prezent de comitetul organizației de bază U.T.M., ca: deschiderea a 25 de conturi colective de economii pe brigăzi, organizarea a trei brigăzi în secțiile ajustaj, lăcătușerie, manometre, constituirea unei brigăzi raid de ingineri, tehnicieni și fruntași ai întrecerii socialiste, contribuie din plin la creșterea producției și la realizarea angajamentului.

Brigada raid mai cu seamă a început să și aibă realizări importante în cadrul descoperirii rezervelor interne și ajutorului ce trebuie acordat tinerilor, pentru sporirea procentului de calitate.

Așa cum prevede și angajamentul, prețul de cost al produselor în mai puțin de trei luni va scădea cu 10 la sută, în timp ce depășirea sarcinilor de plan pe uzină va crește cu aceeași cifră.

Incălțăminte din economii

Acum cîteva zile la fabrica de încălțăminte „Nicolae Bălcescu" din București, a avut loc un miting în care tinerii au hotărît să aplice inițiativa de la uzinele „Progresul"-Brăila.

— Pînă la 23 August, a X-a aniversare a eliberării patriei noastre, a arătat tov. Niculescu I., secretarul comitetului organizației de bază U.T.M., noi vom economisi materiale în valoare de 70.000 lei.

Aceste economii echivalează cu costul a 300 de perechi de ghete pentru fete, 200 de perechi de sandale pentru copii, 100 de perechi sandale și 100 de perechi pantofi bărbătești.

★

Muncitorii tineri și vîrstnici de la întreprinderea de încălțăminte „Nikos Beloianis" din Timișoara, au hotărît în cadrul unei consfătuiri să aplice în toate secțiile întreprinderii inițiativa tinerilor de la „Progresul"-Brăila. Ei s-au angajat ca pînă la sfîrșitul anului să realizeze economii de piele, talpă, mesină, pînză și materiale auxiliare în valoare de 100.000 lei. Aceste economii sînt echivalente cu prețul de cost a 4000 perechi pantofi bărbătești.

Pînă la 23 August a.c., ei s-au angajat să realizeze economii echivalente cu prețul de cost a cel puțin 1000 perechi pantofi bărbătești.

Angajamente însemnate în ceea ce privește realizarea de cît mai multe economii și-au luat și utemiștii din brigăzile de tineret ale secției de croit. Numai brigada utemistei Henik Maria, fruntașă în întrecerea socialistă, s-a angajat ca pînă la 23 August să realizeze o economie de 7.500 dm. pătrați de fețe de piele, ceea ce echivalează cu prețul de cost a 47 perechi de pantofi bărbătești.

Tot pînă la această dată tinerii din brigada condusă de utemistul Pîrvu Adalbert, s-au angajat să realizeze o economie de 6.000 dm. pătrați fețe de piele și 4.000 dm. pătrați căptușeală, economii ce sînt echivalente cu prețul de cost a 53 perechi pantofi. Utemistul Zmeu Eduard din această brigadă s-a angajat să realizeze singur o economie de 1.200 dm. pătrați de fețe de piele, iar utemista Grămescu Lizica va economisi 400 dm. pătrați de piele. In primele zile după luarea angajamentelor, ambele brigăzi din secția croit au și realizat mai multe sute de dm. pătrați de piele și material auxiliar. Lupta pentru cît mai multe economii, continuă să se desfășoare cu succes în toate secțiile întreprinderii „Nikos Beloiannis" din Timișoara.

A început construirea primului lot de locuințe din Capitală

Potrivit unei hotărîri a Consiliului de Miniștri, urmează să se construiască în Capitală un prim lot de locuințe cuprinzînd 1.000 de apartamente. Anul acesta va începe construirea în raioanele „Grivița Roșie și 23 August a primei părți a lotului de apartamente.

In raionul Grivița Roșie, noile blocuri de locuințe muncitorești vor fi construite de-a lungul b-dului Bucureștii Noi.

Pe șantierul de la intretăierea acestui bulevard cu b-dul Gloriei, se apropie de sfîrșit lucrările de organizare a șantierului — baracamente pentru constructori, instalații de apă, lumină, canalizare, depozitele centrale de mortar.

Lucrările de săpături au început. In curînd vor începe lucrările de construcție propriu-zise.

(Agerpres)

Secția „ușoară"...

Un lucru nou și totuși devenit obișnuit în fabricile noastre: secția „ușoară"! Așa au numit muncitorii secția din uzina lor, unde se produc bunuri de larg consum. Materialele rămase din economii, deșeuri considerate inutilizabile, uneori și piesele socotite rebuturi se transformă — ca în poveste — sub mîinile pricepute ale meșterilor și lucrătorilor mecanici, fierari și tîmplari, în obiecte folositoare, în lucruri ce-și găsesc un larg consum pe piață.

Este știut că la „Mao-Tze-dun", la „Boleslaw Bierut", „23 August" și la alte uzine mari din Capitală producția de bază nu sînt aceste lucruri mărunte, dar totuși, muncitorii care le fac sînt mîndri că dau consumului intern lucruri de primă necesitate. Din secțiile acestea ies obiecte metalice ca: sape, lopeți, cuțite de plug, grătare, broaște și ivăre, numeroase lucruri de care cetățeanul nostru are nevoie pe lîngă gospodăria sa. Fabrica „Jiul" din Balș, trimite spre cooperativele sătești și pentru comerțul de întîmpinare plite pentru mașini de gătit, sobe, mașini de călcat, vase de bucătărie și altele. Cei de la întreprinderea de prefabricate nr. 507 din Orașul Stalin, folosind deșeurile de scînduri, au produs articole diverse din lemn și în curînd vor da un număr de 5.000 trotinete pentru copii. Secția „ușoară" a început în multe locuri să capete... greutate.

Seară de vară în Sîntana

Serile de vară, în sat, sînt deosebit de frumoase. Spre amurg, liniștea ce cuprinde satul mai toată ziua, se destramă și pe ulițele umbrite de tei, răsună glasuri, rîsete nestingherite ale tinerilor.

In jurul căminului se string oamenii satului, în tindă, bătrînii trag din lulele, iar spre cinematograf pornesc veseli băieți și fete. De sus, din difuzoarele stației de radioficare, se revarsă acordurile melodioase ale unui cîntec de pe Criș...

Aceasta este imaginea actuală, reală, firească a vieții satului de astăzi...

In Sîntana, regiunea Arad, amurgul se lasă la fel de frumos, din difuzor muzica se revarsă la fel de melodioasă. La centrul de radioficare sînt oameni pricepuți, cu multă tragere de inimă. Șeful centrului, tovarășul Albu Ion, împreună cu tehnicienii săi au instalat peste 800 de difuzoare din cele 1000 cîte are stația. De asemenea, multă strădanie a depus și liniorul Niculae Matei care a instalat zeci de kilometri de rețea, a făcut branșamente, a instalat difuzoare în casele țăranilor muncitori. Avîntul muncii a cuprins și pe paznicul centralei, Victor Trancota, care a dat o mînă de ajutor tehnicienilor. Deseori, a fost văzut urcat pe stîlpi, trăgînd fire, instalind console. Munca a deprins-o repede și o face cu plăcere în orele lui libere.

Știri din colectivele sportive sătești

Anul acesta, în comuna Ciocîrlia, raionul Urziceni, din inițiativa tinerilor a luat ființă un colectiv sportiv. Pînă în prezent numărul membrilor acestui colectiv a trecut de 20.

De curînd colectivul sportiv a reușit să înscrie deja primele succese în activitatea sa. In comună s-a format acum o echipă de volei și una de fotbal, ai căror membri se antrenează cu regularitate de cîteva ori pe săptămînă.

Corespondent CANEL STANCIU

Din inițiativa organizației U.T.M. tinerii țărani muncitori din comuna Ștefești, regiunea Ploești și-au amenajat chiar de la începutul sezonului sportiv de vară un teren de sport. Acum, aici se antrenează echipa de fotbal a comunei care în cîteva rînduri a primit pe terenul său vizita unor echipe din satele din împrejurimi.

Sub îndrumarea învățătorului Mănescu Constantin, tinerii țărani muncitori din comună se antrenează în același timp pentru cucerirea normelor de vară ale complexului G.M.A.

Corespondent GHEORGHE GOGONEA

Pe lîngă căminul cultural al comunei Chiajna, din regiunea București activează colectivul sportiv „Recolta".

In activitatea sa, colectivul sportiv a reușit să obțină o serie de succese însemnate. El a antrenat un număr însemnat de tineri la practicarea diferitelor discipline sportive. Aici activează o echipă de fotbal și una de volei. Tinerii — datorită grijii consiliului acestui colectiv sportiv — au în momentul de față un teren de fotbal și unul de volei pe care se antrenează aproape în fiecare zi.

Un mare număr de tineri se pregătesc să cucerească normele complexului sportiv G.M.A.

Corespondent DUMITRU EREMIA

Fabrica de faianță din Sighișoara

Sighișoara este un oraș frumos cu grădini și parcuri, case vechi istorice — ce amintesc de lupta poporului nostru — alături de fabrici mari — un răspuns demn al prezentului.

De curînd, un nou șantier s-a deschis aci mărind cu zgomotul și freamătul lui aspectul viu, tineresc al orașului de pe malul Tîrnavei. Sute de muncitori și tehnicieni robotesc în jurul betonierelor și macaralelor uriașe, ridicînd clădirile mari ce vor adăposti „Fabrica de faianță din Sighișoara". Construcția prevede secții și hale largi unde vor fi instalate mașinile și instalațiile moderne. Trustul de construcții nr. 5, care și-a luat sarcina ridicării acestei importante unități pentru economia patriei noastre — face totul pentru a preda această lucrare cît mai devreme, înainte de termenul fixat.

Cauciuc

Odată, un comentator considera plin de umor — și nu lipsit de logică — că gradul de civilizație al unei țări este în raport direct proporțional cu consumul intern de acid sulfuric și hîrtie. Acest considerent ar mai trebui completat cu încă un lucru ce a căpătat, cel puțin, o importanță egală: cauciucul!

Cîte lucruri nu se pot face din cauciuc?!

De curînd, fabricile noastre au început să livreze produse noi. La întreprinderea „Quadrat" s-a introdus în procesul de fabricație un sortiment deosebit. Este vorba de perne buretoase din cauciuc care înlocuiesc cu succes materialele de tapițerie. Calitățile și avantajele acestor perne întrec cu mult materialele metalice folosite pînă acum în tapițerie. Tot aci se produce acum în serie bureți de baie și băițe din cauciuc pentru copii.

La fabricile „Ianoș Herbac", „Zorile" și „Tehnica nouă" se lucrează pantofi și caschete de baie din cauciuc și benzi de transport profilare ce se folosesc pentru turbinele din industria inului și cînepei.

S. ION

Din poșta de ieri

● Pe zi ce trece biblioteca sătească din comuna Nicorești raionul Tecuci obține noi realizări. Deși nouă în munca de bibliotecară, tovarășa Panainte Ana știe să folosească din plin sprijinul colectivului în acțiunile pe care le întreprinde în munca cu cartea.

Datorită unei munci bine chibzuite și a deosebitei griji față de cititori, biblioteca a reușit în ultimele două luni să-și mărească numărul cititorilor cu 51. Iar cei 416 cititori au citit în această perioadă peste 472 de volume. In munca de atragere a cititorilor la bibliotecă tov. Panainte Ana a folosit diferite metode. De pildă în această perioadă a împărțit un număr de 42 de cărți mergînd la domiciliul țăranilor care nu veneau la bibliotecă. Pentru popularizarea cărții, bibliotecara a făcut o frumoasă vitrină unde sînt expuse cărțile noi apărute. Același lucru îl oglindesc și panourile cu coperte de cărți.

Tot în acest scop biblioteca a organizat patru recenzii la cărți cu caracter agrotehnic și literare. Recenzia cărților „Pămînt desțelenit" și „Ogoare noi" au plăcut mult țăranilor muncitori care apoi le-au citit cu interes.

Corespondent AVRĂMIȚA PAUL

● Lămuriți de avantajele încheierii contractelor prin cooperativă, numeroși țărani muncitori din comuna Bîlta, raionul Tg. Jiu, pe lîngă alte contractări, au încheiat contracte și pentru predarea unei cantități însemnate de lînă și a unui număr mare de miei.

Printre primii au fost țăranii muncitori Nicolae V. Caramete, Ilie Grofa și Constantin I. Hoean care au făcut contracte pentru cîte 10 kg lînă. Zaharia A. Ion, C. C. Firizu, Pantelimon Gh. Firizu, V. Giurea și alții care au încheiat contracte pentru cîte 8—10 miei.

Numai în cîteva zile, au fost încheiate contracte pentru 134 miei și 120 kg. lînă.

Corespondent ION ȚEPELUȘ

In curînd vor fi absolvenți

In aceste zile, centrul universitar din Iași, oraș cu veche tradiție culturală, cunoaște o activitate deosebit de vie. Incepînd de la 7 iunie, la cele 5 institute de învățămînt superior, a început sesiunea de examene.

La Universitatea „Al. I. Cuza", pregătirile pentru examene au început din luna aprilie. Cadrele didactice au sprijinit studenții în însușirea materiei prin consultații, precum și prin seminarii suplimentare.

Studenții din ultimul an de la toate facultățile universității au dat examenele de sfîrșit de an în perioada 10 mai — 1 iunie, dovedind în general o temeinică pregătire. Din numărul studenților înscriși s-au prezentat la examene 98,50 la sută. Dintre aceștia, au fost promovați 93 la sută; 30 la sută au primit calificativul „foarte bine", 44 la sută calificativul „bine" și 19 la sută calificativul „suficient". Acum, absolvenții se pregătesc intens pentru examenul de stat care va începe la 15 iunie.

Studenții facultăților noastre sînt în plină sesiune de examene. Ei folosesc orice minut pentru repetarea materiei și aprofundarea capitolelor mai grele. Participarea la orele de consultații date de tovarășii profesori îi ajută să lămurească și să-și însușească mai temeinic cunoștințele pentru examene.

In fotografie un grup de studenți de la Facultatea de zootehnie din Arad, ascultă explicațiile tovarășului profesor Bocancea Anatol, despre funcționarea aparatului sovietic de muls în trei timpi.

Insemnări

Dragomir Jivanov povestește...

...Și Dragomir Jivanov, un om între două vîrste a început să-mi povestească:

Arăt bine acum, ce zici? Apoi, nici nu s-ar putea altfel după un tratament atît de serios. Dar ia să mă fi văzut în ziua aceea cînd era cît pe aci să mor. Simțeam eu și înainte că am dureri, dar știi cum îs cîteodată țăranii. Mai bine suferă decît să se ducă la doctor. Așa și eu.

Mai rabd, cît rabd — i-am zis eu nevestei — mai pun niște luminări pe burtă cum ți-a zis baba aia, iar dacă nu ajută nici asta și văd că gluma se îngroașe, ...mă duc la doctor.

Mi-e rușine, dar n-am de ce să ascund acum. Am încercat toate „leacurile" băbești. Cu cît trecea însă timpul, cu atît aveam dureri mai mari.

Intr-o dimineață, asta s-a întîmplat acum 3 săptămîni, mă scol și mă-mbrac cu gîndul că mă duc la lucru, la colectivă. Simțeam că mă doare stomacul și că de abia mă pot ține pe picioare, dar de, credeam că munca o să-mi ajute să alung boala. Și ce crezi, nu fac nici 3 pași și numai că simt că s-a rupt ceva în mine. In același timp stomacul mi s-a strîns ca o pungă și mă durea de credeam că-nebunesc. Nici nu mai puteam respira. Mă treceau niște junghiuri...

Acum nu mai e de joacă mi-am zis și cum voiam să mai trăiesc, urlam ca din gură de șarpe: mor, mor... Dă fuga nevastă și adu mai de grabă doctorul.

Doctorul a venit repede, și după ce s-a uitat la mine mi-a spus că am ulcer la stomac și din cauza leacurilor băbești boala s-a agravat. Cică s-ar fi „perforat" ulcerul, adică mi s-a făcut un fel de gaură în stomac, și dacă nu mă operează imediat, poate peste o oră, două nu voi mai fi în viață.

Și cum îți spuneam, doctorul nostru din comuna Cenad s-a repezit la telefon și a chemat „Salvarea" de la spitalul din Sînnicolaul Mare. Cei peste 8 km. de drum, „Salvarea" i-a străbătut doar în cîteva minute. M-au urcat în mașină și dus am fost direct la spital. Cum am ajuns la spital, cît ai zice pește m-au și dus în sala de operații.

S-a zis cu mine, gîndeam. Și deodată m-au apucat căldurile. E adevărat că nu mă mai durea nimic, nici stomacul și nici cînd mă operau căci doctorii mi-au făcut o injecție ca să nu simt durerea. Patru ore încheiate a durat operația. Cînd m-au dus în salon nimeni din noi, nici vecinii nu credeau c-o să rămîn în viață. Nu mai vorbesc de cei din comună. Aia mă credeau de mult dus dintre cei vii.

Ei, mult s-au mai necăjit doctorii cu mine cît am stat la spital. Mi-au dat tot felul de injecții ca să mă întăresc, să prind puteri. Ba mi-au dat și doi litri de sînge, și u'te, că acum mă țin solid pe picioare. In curînd o să mă pot duce și la colectivă, la muncă.

Dar să-ți spun acum la ce m-am gîndit cînd mi-au salvat doctorii viața, gînd care nu m-a părăsit nici o clipă. Mă tot întreb, cine e mă rog — în definitiv — Dragomir Jivanov colectivist din Cenad, adică eu, ca să-mi arate medicii atîta grijă, ca să se cheltuiască atîtea doctorii scumpe cu mine? Tu ce crezi, voi putea eu să mulțumesc prin muncă pentru toate acestea?

ISACOV SVETISLAV
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

Simboluri...

Fără îndoială, fiecare metropolă a lumii își are simbolul ei, arhitectural sau plastic, prin care e recunoscută ca după propriul său nume. Dacă spui „turnul Eiffel", „zgîrie nori", „Coloana cu dragoni", parcă nici nu mai e nevoie să rostești „Paris", „New-York", „Pekin".

Oare însă nu se reliefează orașele lumii și după aspecte mai puțin monumentale, după amănunte de rînd, cum ar fi — de pildă — după ceea ce se vinde pe străzile lor?

N-am fost niciodată la New-York, dar nu-mi pot imagina străzile-i prăpastie fără pecinginea a mii de ambulanți, sîcîind trecătorii cu bretele de nylon sau cu gumă de mestecat. Cred că nimeni n-ar putea înțelege Milano fără vînzarea grăunțelor pentru porumbei, iar Sofia — lipsită de maci, trandafiri ori florărese.

In ultima vreme, și la București e ceva nou de văzut în această privință. După ce librăriile au devenit aglomerate, la răspîntii, în plină stradă, au răsărit pavilioane și standuri de cărți noi. In jurul lor e animație și te simți bine privind cum oamenii, trecînd grăbiți la treburile lor, găsesc totuși o clipă să răsfoiască sau să cumpere manuale și poezii, romane și schițe.

Se știe că la Moscova, în metrou, lumea studiază, în tramvai, la noi, e încă greu. Dar, deocamdată, nu i-ar sta bine Bucureștiului nostru și cu o asemenea faimă de oraș în care se cumpără cărți la tot pasul?

F. CERBU

LITERATURĂ-ARTĂ

Geo Bogza

Tablou geografic *)

Față de horstul dobrogean, Carpații sînt munți neînchipuit de tineri. Ei fac parte dintr-un lanț de munți care încep la Pirinei și se termină tocmai în Indochina, după ce au ridicat spre cer crestele mărețe și de un incontestabil prestigiu ale Alpilor, Caucazului și Himalaiei.

Carpații vin ca și Dunărea din partea de apus a Europei și se sfîrșesc în cuprinsul țării noastre. Intrînd pe teritoriul ei, merg la început spre miazăzi, pînă în preajma horstului dobrogean, cînd cotesc brusc, ducîndu-se spre apus pînă ce întîlnesc Dunărea la Porțile de Fier. Așa dar, sălbaticii pereți de piatră pe care i-am văzut acolo căzînd drept în apele fluviului, erau sfîrșitul lanțului carpatic.

Dacă atunci cînd pătrund în țară aruncăm asupra lor o privire mai de sus, îi vedem ca pe o turmă de elefanți, ducîndu-se spre miazăzi, parcă să bea apă din Dunăre. Sînt lungi și au spinări regulate, mergînd într-un front larg, după o anumită ordine. Prin mijloc, cei mai înalți, flancați în stînga și în dreapta de unii mai mici. Aceste două șiruri laterale cînd se depărtează, cînd se apropie de cei din mijloc, dînd naștere unor superbe văi longitudinale. Se pare că au un rege, cel mai înalt dintre toți, cu o coroană albă de calcar pe frunte: Ceahlăul. Și sînt atît de obosiți de drum, încît, de pe spinare, pe sub cojocul unor seculare păduri, sudoarea — desigur un produs geologic, limpede și rece — curge în șiroaie.

Astfel se naște Bistrița, strălucitorul rîu al Moldovei. Pe apele ei, plutașii poartă la vale mulțimea de brazi a Carpaților, trecînd plini de îndrăzneală prin tot felul de primejdii. Dar dacă e vorba de primejdii și îndrăzneală, să vorbim despre Bicaz.

Bicazul e unul dintre cei mai aventuroși afluenți ai Bistriței. Indrăznind să vină de la apus spre răsărit, să traverseze șirul de elefanți prin urmare, el trece printre picioarele lor enorme ce par că au să-l strivească dintr-o clipă în alta. Acest act de nemaipomenită cutezanță oamenii l-au numit „Cheile Bicazului". Trebuie să spunem însă că în acest loc în care se confruntă forțele gigantice ale naturii, oamenii înfăptuiesc ei înșiși, în clipa de față, o îndrăzneală și mai mare: stăvilesc apele Bistriței printr-un baraj de beton, pentru ca, strînse într-un lac ce va avea o lungime de treizeci de kilometri și va trebui trecut prin urmare pe viitoarele hărți ale țării, să poată cădea cu aceeași forță iarna și vara, de la o amețitoare înălțime, în turbinele marii hidrocentrale de la Stejar.

Dar să revenim la elefanții noștri. Să trecem puțin și la cei din spre apus, a căror origină e vulcanică. Din ei țîșnește o apă atît de încărcată cu minerale, și cîteodată fierbinte, încît oamenii sau fac baie în ea, sau o beau să-și tămăduiască unele boli. Datorită șirului de munți vulcanici care căptușesc Carpații sînt în țara noastră nu numai zăcăminte de aur, zinc, nichel și plumb, ci și peste două mii de izvoare de ape minerale, începînd în Moldova de nord cu Vatra Dornei, și terminînd în Banat cu Băile Herculane. Acestea din urmă sînt folosite de cel puțin două mii de ani; efectele lor binefăcătoare le-au încercat și generalii romani, veniți la asediul Sarmisegetuzei și prinși de reumatisme în mlaștinile Tisei.

Tot munții vulcanici oferă poporului nostru una din cele mai neașteptate și pline de farmec priveliști alpine: lacul Sfînta Ana. Apa strînsă în craterul unui fost vulcan pare, între pleoape de piatră, o lacrimă limpede și enormă. Un alt lac alpin, care nu mai sfîrșește să-i farmece pe cei ce sosesc pe țărmurile lui, s-a născut din alunecarea unui picior de elefant într-o vale pe care a astupat-o.

Carpații Răsăriteni, Sudici și Apuseni

E, în aceste locuri, vestitul — atît de vestitul! — lac Ghilcoș. De pe muntele care îl domină, Hășmașul Mare, pornesc spre apus două — de asemenea atît de vestite! — rîuri ale țării noastre: Mureșul și Oltul. Drumul lor e presărat cu sate, cu cîntece și legende.

Drumul nostru însă e pe spinarea elefanților geologici, tot mai spre miazăzi. Mereu îi vede cum se duc, în șiruri lungi spre Dunăre. Cînd însă nu mai au mult, pînă acolo, simțind rădăcinile tari ale horstului dobrogean, paznic neînduplecat al unor ere mai vechi, cotesc brusc spre apus. Ca în orice punct în care o turmă își schimbă drumul, pămîntul vibrează puțin. In acest loc în care Carpații se frîng, fapt neobișnuit în viața munților, se situează epicentrul celor mai multe cutremure care fac să se clatine pămînturile țării noastre.

★

Dar din această neașteptată aventură, turma de elefanți se pare că a tras unele învățăminte. Dîndu-și seama cît sînt de vulnerabili, cu spinările lor lungi ca niște enorme șure de paie, fac tot ceea ce — mult mai tîrziu, odată cu apariția oamenilor pe pămînt — aveau să facă toți războinicii din clipa în care dobîndeau oarecare experiență: se cuirasează. Astfel, din Valea Prahovei, Carpații se vîră sub platoșa unor culmi de granit, cu înălțimi mai mari și cu o înfățișare mai de temut. De acum înainte ei nu mai merg în șiruri lungi, ci grupați în masive muntuoase, avînd adeseori contururi tari și agresive. Este întocmai transformarea ce ar suferi-o un grup de oameni prin acoperirea pieptului și capului cu plăci de oțel. Cum se întîmplă însă cu popoarele pașnice, luptînd cu tristeța și păstrîndu-și omenia și pe cîmpul de bătălie, numaidecît ne dăm seama că sub înfățișarea această războinică se ascund tot blejinii Carpați, care s-au străduit atît pînă acum pentru binele țării noastre. E drept că sub cuirasa lor de granit par dintr-odată enormi și inaccesibili, aducînd între hotarele noastre chipul unei lumi neînduplecate, dar, de îndată ce le vine la îndemînă, dau din nou la iveală domoala tălăzuire de culmi care a fost leagănul poporului romîn.

Priviți dinspre răsărit sau miazănoapte, Bucegii — cea dintîi formațiune cuirasată a Carpaților — se înalță deasupra celorlalți munți, din pereți verticali de piatră, aspri și tăioși, dar, dacă ne dăm osteneala să ne suim pînă pe culmea lor, piciorul nostru se pierde în moliciunea pășunilor alpine și o zi întreagă putem să mergem, pe sub acoperișul cerului, pe întinsul unui neted podiș, înconjurați de priveliști în egală măsură mărețe și încîntătoare. Intre aceste orizonturi largi și blînde și-a petrecut copilăria poporul romîn: dulcile, domoalele plaiuri pe care s-a auzit întîia oară balada Mioriței. Poteci vechi de sute de ani, bătute de generații de oameni și de turme, se împletesc pe fața munților cuprinzînd, ca într-o rețea, bogăția pășunilor.

In depărtare, se zărește tălăzuindu-se, ca o mare de păcură, bogăția fabuloasă a pădurilor. Codri seculari de fag, părînd în fiecare toamnă, cînd frunza ruginește, uriașe incendii; iar mai spre creste, adîncile păduri de brazi, ceremonioși și gravi sub un veșmînt veșnic verde, puțin mai sumbru doar cînd asupra munților vine, înaltă de doi metri, zăpada.

Atunci, mai mult de jumătate de an, de la începutul toamnei și pînă spre sfîrșitul primăverii, tot acest univers alpin rămîne pustiu, în paza norilor care, pe sus de tot, patrulează. Ceilalți paznici ai Carpaților, urșii mormăitori, vîrîți în tainice bîrloguri, dorm somn adînc și lung. In ninsori dese, pe șirul de culmi se depozitează în acest răstimp atîta zăpadă încît, ca dintr-un enorm caier de lînă, izvoarele își vor toarce din ea tot anul firul subțire și argintiu. Poate în nici o privință nu iau Carpații o parte atît de activă la viața țării, ca în felul măreț și generos în care — iarna și vara — își încarcă umerii de apă, distribuind-o apoi într-o vastă rețea radiară. De cîte ori îi privim de sus, îi vedem trimițînd rîuri spre răsărit și miazănoapte, spre miazăzi și apus, încît, încă o imagine apare în fața ochilor noștri: a unei roți uriașe cu spițe de argint.

Dacă din nou coborîm, venind mai aproape de rădăcina acestor spițe, acolo unde ele scapă din strînsura munților, ce peisaje sălbatice ne e dat să vedem, la începutul Ialomiței și al Dîmboviței, din care nu lipsesc nici peșterele adînci, nici „cheile", cumplit de strîmte treceri, foarte indicate pentru hidrocentrale, care au și început a fi construite.

In drumul nostru spre apus, dăm peste valea și apa Oltului. De cînd ne-am început călătoria pe culmile Carpaților pentru prima oară întîlnim o apă care i-a tăiat pînă la rădăcină, ieșind întreagă din podișul transilvan în cîmpia de la miazăzi. Pentru această ispravă, Oltul e unul din cele mai iubite și cîntate rîuri ale poporului nostru. Puțin mai departe, încă un rîu, Jiul, printr-un sălbatic și plin de singurătate defileu, despică iarăși munții din creștet pînă în tălpi.

După aceste două înfrîngeri, atît de aproape una de alta, s-ar părea că turma de elefanți începe să-și piardă din putere, chiar sub cuirasa ei de granit, și că o nouă înfrîngere, de data asta definitivă, n-ar fi cu neputință. Ceea ce se și întîmplă, nu după mult timp, cînd spada enormă și albă a Dunării retează Carpații, pe unul din cele mai dramatice și glorioase teatre de luptă ale veșnicei bătălii dintre ape și munți.

Așa dar, Carpații s-au sfîrșit. Dar în memoria noastră va stărui multă vreme numele celor mai de seamă generali care i-au condus în această a doua parte a bătăliei: Caraimanul, Omul, Bucșoiul, Moldoveanul, Negoiul, piscuri de peste 2.500 de metri, cu tîmplele albe de meditație și de veghe, cu fața tăiată adînc în bătălii mai vechi, glaciare, de ghețarele nemiloase ale morenelor. In memoria noastră va rămîne multă vreme, imaginea măreață a diviziilor de creste: Piatra Craiului, Munții Făgărașului, Retezatul, zimțuind dintr-o parte în alta cerul și umplînd veacurile de un lung fior epic.

★

Bătălia terminată la Dunăre începe cu mai multă stăruință către miazănoapte, în partea de apus a podișului transilvan. In ea formațiuni compacte înaintează Carpații, care închid în partea aceasta podișul. Sînt mai puțin înalți decît cei de la răsărit sau din miazăzi, dar cu o înfățișare mai severă, un aer neclintit și mîndru. Deasupra tuturor crește Bihorul, aspru, sburlit, privindu-i cum întorc spre lumea din afară fețe tăcute și întunecate, asemenea unei falange ai cărei osteni, spate în spate, ar face de jur împrejur un zid de platoșe și de sulițe. Din acești munți căptușiți cu aur s-a ridicat cu o spadă de fier în mînă, Horia, măreața figură de revoluționar din trecutul poporului nostru.

*) Fragment din volumul cu același titlu în pregătire la Editura Tineretului.

Nicolae Labiș

Valentin din Sasca

Fragment de stenogramă de la o adunare generală

Eu, tovarăși, știu una:
Nu-nghit potlogăria și minciuna.
Atîta bun m-a învățat tătuca
Cei optsprezece ani cît m-a crescut
In fierăria cu oțel și larmă,
Cu izuri de scînteie și de lut.

In înserarea ceea ruginie
Cînd toate sculele și-a strîns și-a zis
Că pleacă din gospodărie,
Eu am smucit ilăul scurt de coadă
Și-n pragul ușii calea i-am închis:
— Tătucă, lasă aici sculele mele,
Că eu rămîn și oi lucra cu ele!

— Măi, zice tata, stai dacă poftești!
Ești mare, n-am să te tîrăsc de bete.
Cu mine însă cată cum vorbești
Că tată-ți sînt și te-am crescut, băiete!
Pe-aici un careva într-una fură
Și merge buhul rău din gură-n gură:
Spun oamenii că noi ne-am adunat
Averea, să ne-ntrecem la furat.
Din partea mea, ramîi! nu zic nimic.
Dar unul eu, obrazul nu mi-l stric!

— Tătucă, fac cum vreu și faci cum vrei
Dar sculele de-aicea nu le iei!

El a rînjit precum rînjește el —
Că-l știți — cu fața lui întunecată.
Am ridicat ilăul — să izbesc —
Dar mi-a căzut din mîini că doar mi-i tată...

Găsirăm alte scule, de minune
Și bat acum la cai potcoave bune,
Iar de mîncat mănînc și eu ce-apuc.
Că partea mea demult în car cu tata
Am dus-o eu la dînsul la Bogata
Și-acasă eu la tata nu mă duc.

De-atunci, tovarăși, mai avan prin sat
Zvonuri s-au tors și s-au împerecheat.

Zicea Ilinca, fata: Valentine,
A chibzuit tată-tău mai bine
Ieșind din hora asta, decît tine.
Că pe la noi se fură ca pe plai
Și treci și tu drept hoț, dacă mai stai!

Eu ce să zic? Eu am bușit vreo doi
Flăcăi, cînd au grăit așa, odată...
Atuncea, cînd mă criticarăți voi...
Dar cum să dau într-însa? Doar îi fată

Și-apoi c-un pumn poți să astupi o gură,
Dar nu s-ascunzi c-aici la noi se fură

M-am chinuit, tovarăși, ca-n frigare,
Gîndind c-aveam obrazele murdare
Și vina cade peste orișicare
Dar noi, și doar dulăul meu bălțat
Zburdă-n ogradă vesel, nepăsat.

De pildă, poate, magazionerul,
Coca Ion, îl tot batea-n coșare
[illegible], plîngînd, ca omul [illegible]
La mîna cineva în trei zăvoare

Az-noapte a lătrat dulăul mult.
Dormeam în grajd, simțeam prin somn că latră
Dar rupt de oboseală, n-am putut
Să mă ridic, parc-aș fi fost de piatră.
Și azi dimineață ce să văz?
Cinci saci, după coșare, cu ovăz...
Era ovăzul nostru, cinstea noastră
Scoasă hoțește noaptea pe fereastră

— Hei, Ion Coca, parcă-aveai o haină!
Unde ți-i haina cea de piele fină?
Ți-a hărtănit-o cînele la poale
Cînd i-ai păzit cu bîta dumitale?

Tovarăși, Ion Coca în sînge de dulău
S-a bălăcit cu mîinile hapsîne
Dacă în loc de cîine păzeam eu
Se bălăcea în sîngele din mine
Hei, Ion Coca, vrut-ai să ne nărui
Chiar și trecînd pe hoțul fiecărui?

Dulăul, de sub bancă, se uită drept la tine —
Il doare, da-i mai vesel ca oricînd:
Ne știe fără pată — și parcă-i pare bine —
Te știe hoț — că te-a zăpsit furînd!

Tu care în ședința grăiai cei mai frumos —
Spuneam: „E cel mai ridicat, se vede" —
Tu ne-ai cărat ovăzul și cinstea noastră în saci
La miez de noapte neagră prin livede.

Sînt de acord cu badea secretarul:
La magazie punem pe moșul Neculai —
Că-i om bătrîn, cu cinstea curată cum i-i pleata,
El, care-n viață n-a furat un pai.

In sat putem să spunem: la noi ca și pe-aiure
Nu este om să poată nepedepsit să fure!
Să știe și Ilinca și tata și oricine
Că-i cinste și dreptate în colectiv la mine!
Din gură-n gură meargă vestea-n țări și-n slavă:
Sîntem curați ca fierul ce-l bat pentru potcoavă.

Pe marginea discuției
„Despre curaj în creația literară"

Spectator sau militant...

Silviu Podină

Scrisoarea „Despre curaj în creația literară" ridică în fața scriitorilor întrebarea: de ce le lipsește unora curajul în creație? De ce nu abordează aceștia marile probleme ale epocii actuale, de ce nu zugrăvesc procesele dramatice, complexe ce se desfășoară în sufletele oamenilor zilelor noastre?

Răspunsurile sînt multiple, fiecare legîndu-se de cîte o latură a procesului complex și multilateral al creației. Scriitorul realist de talent zugrăvește întotdeauna cu curaj, cu sinceritate, cu pasiune adevărul vieții în transformarea sa revoluționară, abordează problemele mari ale oamenilor, fără să se teamă că nu va fi înțeles de masele milioanelor de cititor de azi și de mîine. Iar uneori — la marii creatori ai literaturii clasice universale ca de pildă Balzac ori Tolstoi — adevărul vieții a fost mai puternic decît propriile lor concepții.

De ce le lipsește totuși unora curajul în creație? Cred că e vorba la acești scriitori (atunci cînd au talent) de o greșită poziție față de viață, de o greșită concepție asupra creației. Pentru că trec prin noianul de evenimente, de drame și bucurii ca niște rațe prin apă, pentru că sînt doar niște spectatori ce privesc dinafară desfășurarea conflictelor dramatice dintre oameni, pentru că nu se situează pe poziția luptătorului care participă nemijlocit la transformarea vieții, acești scriitori nu văd conflictele tipice ale etapei actuale, și nu sesizează resorturile intime ale sufletului oamenilor angrenați în aceste conflicte, nu sesizează noul. De pe poziția de spectatori ei nu pot înțelege realitatea în esența ei și neînțelegînd-o fie că ocolesc problemele mari, fie că le prezintă fals, îngust, în manieră pastorală.

In ultima vreme au fost pe drept cuvînt criticate unele poezii „indirecte și atemporale" ale lui Bakonsky, Felea și ale altor poeți clujeni, publicate în revista „Steaua"

In vremea noastră, un scriitor adevărat trebuie să aibă o concepție înaintată, partinică asupra vieții și creației, pentru că literatura nu poate fi despărțită de politică. Toate problemele, conflictele personale sufletești, sînt generate într-un fel sau altul de probleme politice. Nu poți vorbi despre năzuința către fericirea țăranului muncitor fără să vorbești despre transformarea socialistă a agriculturii, pentru că în afara colectivizării este imposibilă rezolvarea fericirii lui personale. Nu poți vorbi despre soarta intelectualului fără să pui problema poziției sale: alături de popor ori alături de dușmanii poporului. Scriitorul trebuie să fie capabil să pătrundă în toate domeniile de manifestare a vieții umane, să „găsească chei" pentru ele și această capacitate este și ea o latură esențială a procesului de creație.

Poziția față de viață este însă numai o latură care trebuie desigur să fie discutată pentru că de multe ori ea este un obstacol care împiedică dezvoltarea unor scriitori. In loc să pornească la închegarea viitoarei cărți de la generalizarea nenumăratelor fapte particulare observate în viață, pe baza cărora să-și contureze eroii, care să intre apoi în conflict conform logicii obiective a relațiilor sociale în care sînt angrenați, a trăsăturilor caracterului fiecăruia etc., acești scriitori răstoarnă cu capul în jos întreg procesul: își adună o serie de teze generale pe care își propun apoi să le literaturizeze, să le îmbrace în mantii de fraze cît mai strălucitoare, își fabrică din aceste teze un schelet de construcție al cărții și se apucă apoi să umple acest schelet fix cu „materialul de viață". Așa a făcut de pildă Aurel Mihale în „Ogoare noi" și mai mult — a căutat să-i convingă și pe alții să facă la fel. Printre aceștia am fost și eu. La discuția de la „Viața Romînească" asupra nuvelei „Mlaștina" tovarășul Mihale ținea morțiș ca în finalul nuvelei eroul principal Vasile, să fie arestat. Oare fără acest procedeu devenit șablon, scriitorul nu poate demasca profund chipul dușmanului de clasă, nu poate demonstra artistic pieirea lui inevitabilă? Viața nu ține seamă de tipare fixe, ea nu poate începe în aceste „paturi ale lui Procust".

La plenara Uniunii Scriitorilor în care s-au discutat planurile de creație pe 1954 s-a putut afla că unii scriitori au de gînd să scrie — de pildă — un roman despre un șantier, fără să fi fost pe-acolo în documentare. Ne întrebăm atunci de ce și-a ales scriitorul acest șantier și nu altul, de ce nu și-a ales să zicem o gospodărie colectivă, o mină, un minister etc.? Doar îi era tot una de vreme ce el nu știe încă nimic despre eroii viitoarei cărți. Ne îndoim că în acest chip e posibilă crearea unei opere de artă valabilă.

Așa se naște și acel „erou pozitiv" ce rămîne același pe tot parcursul cărții, se mișcă de colo, colo ca un manechin, în care nu are loc nici un proces de evoluție, scutit apriori de orice contradicții interioare, care și-a rezolvat demult toate problemele și-acum nu face altceva decît să rezolve — și încă în mod infailibil — problemele altora. Oricît de meșteșugit ar fi confecționat, oricît de împopoțonat ar fi cu toate virtuțiile (sau invers avînd neapărat lipite alături de virtuții și cîte un păcat-două), un asemenea erou nu va trăi în opera autorului căci el s-a născut fără viață și cititorii nu-l vor îndrăgi. Din păcate aici literatura noastră oferă încă destule exemple. Să amintim numai două: Panait Șerban din piesa lui Mihail Davidoglu „Schimbul de onoare" și Ionuț din filmul „Brigada lui Ionuț" realizat după scenariul lui Mihail Leonard. Amîndoi acești eroi își țin cu grijă sufletul înfășurat în șapte văluri opace, pentru ca nu cumva să se străvadă ceva prin ele. Panait este neschimbat de la începutul piesei pînă la final, trăsăturile lui de caracter rămîn aceleași, iar Ionuț reeditează același caz, fiind un personaj lipsit de bogăție sufletească, cu un orizont mărginit. In întîlnirile lui cu iubita, se comportă rigid și convențional.

Oamenii înaintați ai zilelor noastre nu sînt scutiți de contradicții interioare, cu căutări de multe ori anevoioase; luptînd pentru transformarea societății, se transformă și pe ei înșiși, nu linear ci într-un proces complex, adesea cu ocoluri și cu meandre. Așa fiind în viață, așa e firesc să fie și în cărțile noastre.

Alături de celelalte laturi ale procesului de creație, poziția scriitorului față de viață, concepțiile sale despre lume și cele estetice sînt după cum se vede indisolubil legate de abordarea cu curaj a temelor majore și arzătoare pe care le ridică lupta actuală a poporului nostru pentru socialism, pentru fericire, de înfățișarea complexă și veridică a mersului înainte al realității. Scriitorului care se situează pe poziții militante, care-și însușește concepțiile înaintate ale esteticii marxist-leniniste și care participînd direct, nemijlocit, la munca practică, la lupta pentru o viață mai bună, izbutește să adune nenumărate fapte, observă nenumărate caractere, i se dezvăluie nenumăratele probleme, drame și bucurii...

Care sînt celelalte însușiri care i se cer scriitorului pe lîngă poziția sa înaintată, știut fiind că totuși foarte puțini dintre oamenii înaintați sînt scriitori, în ce chip se manifestă acestea în procesul creației literare — iată alte cîteva probleme care ar merita să fie dezbătute în cadrul discuției deschise de „Scînteia tineretului". Clarificarea lor ar ajuta literaturii noastre să facă pași însemnați pe drumul realismului socialist.

Festivalul „Primăvara muzicală la Praga" 1954

Sînt bucuros că am reușit să cuceresc premiul I

Deși participant al celor două concursuri internaționale (Berlin, București) mărturisesc că am fost emoționat și totodată fericit de vestea participării mele la un nou concurs vocal, pregătit la Praga. M-am străduit să pun toată puterea mea de muncă spre a fi la înălțimea așteptărilor. Rezultatul muncii mele nu a întîrziat să vină, deoarece în urma concursului am fost clasificat pe locul întîi întrunind cea mai mare medie din concurs.

Zilele s-au scurs una după alta, iar astăzi gîndul meu se îndreaptă la acele clipe petrecute în cadrul concursului de la Praga.

Aci s-au întîlnit cîntăreți de pretutindeni spre a-și măsura forțele lor vocale și interpretative. Repertoriul bogat și măiestria interpretării concurenților a pus în dilemă juriul, care avînd în față atîtea elemente înzestrate, cu greu a putut decide acordarea premiilor. Concurentul bulgar Nicolaie Taubici Popov (premiul I) a interpretat cu multă măiestrie piesele obligatorii pentru concurs (Dvorak, Smetana) monologul din Boris Godunov, arii din opera Cneaz Igor etc fiind foarte apreciat de juriu. Acest concurs a stimulat la fiecare dintre noi dorința arzătoare de a ne perfecționa necontenit măiestria pentru a fi la înălțimea condițiilor care ne sînt create.

NICOLAE HERLEA
Solist al Teatrului de Operă și Balet din R.P.R.

Impresii de la Festivalul Muzical Internațional

Zeno Vancea

Cele aproape 6 săptămîni petrecute de delegația romînă în minunata capitală cehoslovacă au fost atît de bogate în evenimente artistice, încît e greu să aleg din noianul de impresii cu care ne-am întors în patrie pe cele care ar putea da cititorului o imagine cît mai vie a frumoaselor zile trăite de noi la Praga. Aș vrea să dau întîi o imagine cît de cît apropiată a frumuseților orașului Praga: să spun, că puține capitale din Europa se pot mîndri cu atîtea frumuseți naturale și arhitectonice, ca vechea cetate de cultură și artă care este Praga: să spun că zbuciumata istorie a poporului cehoslovac și-a găsit expresia artistică în monumentale construcții de tot felul. Hradul care domină de pe o colină întregul oraș, fosta mînăstire Stahov care adăpostește azi biblioteca de stat, Podul Carol al VI-lea, Universitatea, Catedrala Sf. Venceslav a cărei construcție a fost începută în secolul al XI-lea și multe alte biserici și palate în cele mai felurite stiluri: roman, gotic, renaștere, baroc, rococo, pînă la cele mai noi, fiecare clădire este o ilustrare reprezentativă a stilului epocii în care a fost construită.

In această minunată ambianță s-a desfășurat Festivalul muzical internațional, care a cuprins un mare număr de concerte de toate genurile: reprezentații de operă și balet, concursul de canto, congresul internațional al muzicologilor recepții organizate în cinstea participanților la Festival, pelerinaj la casa de naștere a lui Dvorak etc. Festivalul s-a desfășurat sub semnul luptei pentru pace, avînd lozinca atît de sugestivă „Prin muzică la colaborarea pacifică a națiunilor", și sub semnul comemorării a trei dintre cei mai mari fii ai națiunii cehoslovace — compozitorii clasici Smetana Dvorak și Janacek, ale căror capodopere muzicale au format partea principală a manifestărilor muzicale Concertele simfonice au fost dirijate de cei mai de seamă dirijori cehi, în frunte cu Vaclav Talich, apoi Ancerl Sejna, Kombholz și mulți alții, dirijori din alte țări ca dirijorul sovietic Johanson, maestrul emerit al artei din R.P.R. George Georgescu, apoi Molinari-Pradelli, Jean Fournet, Garaguni (suedez) etc Concertul simfonic dirijat de maestrul romîn a constituit pentru noi prilejul unui întreit succes: la acest concert la care șeful de orchestră romîn a dirijat „Don Juan" de Richard Strauss, „Taras Bulba" de Janacek, simfonia II-a de Brahms excelentul pianist romîn Valentin Gheorghiu — care la un concert anterior împreună cu Ștefan Gheorghiu și Radu Aldulescu obținuse un frumos succes și în calitate de compozitor cu sonata sa de violoncel — a putut da măsura marelui său talent pianistic prin interpretarea impresionantă a concertului lui Paul Constantinescu. Aceste succese n-au fost decît continuarea succeselor obținute anterior cu ocazia concursului internațional de către tinerii cîntăreți romîni care au cîștigat 7 premii și 5 mențiuni. Acest succes care nu este numai un succes personal al cîntăreților ci al întregii noastre vieți muzicale constituie o obligație puternică pentru laureații romîni ai acestui concurs internațional de a-și dezvolta necontenit măiestria tehnică și cultura lor muzicală.

Vreau să subliniez frumoasele concerte date de cunoscuții artiști sovietici, violonista Galina Barinova, pianistul Sviatoslav Richter, violoncelistul Daniel Șafran și tînărul flautist Alexandr Corneiev laureat al Festivalului de anul trecut. Numeroasele concerte date de acești mari artiști sovietici au dovedit din nou nivelul extraordinar de înalt al artei interpretative sovietice.

Deosebit de interesante au fost și dezbaterile Congresului internațional al muzicologilor: referatele muzicologului ceh Sickra, al muzicologului sovietic Martinov, al muzicologului maghiar Szabolcsi precum și ale altor muzicologi din China, R. P. Mongolă, Polonia, Bulgaria și ale unor oameni de știință progresiști din Franța, Italia, Anglia, Danemarca și Suedia au fost contribuții noi la lămurirea unor probleme în legătură cu viața și opera compozitorului clasic ceh, Dvorak, și importanța muzicii sale în lupta pentru pace. Intîlnirile participanților la Festival, cu oamenii de artă din Cehoslovacia, recepțiile date în cinstea oaspeților excursiile organizate la locul de naștere a lui Dvorak la Visohn locul preferat de vilegiatură al aceluiași compozitor, la Melnic și alte localități istorice au fost nu numai ocazii minunate de recreație și destindere după munca congresului, dar totodată prilejuri fericite de a cunoaște și minunatele regiuni și localități din jurul capitalei. Am schițat aci doar cîteva aspecte ale șederii noastre la Praga, de unde cu toții ne-am întors cu amintiri de neuitat.

Clipe frumoase petrecute în „Orașul de aur"

Imi sînt încă proaspete în minte frumoasele clipe petrecute în Praga, „Orașul de aur" minunata capitală a Republicii Cehoslovace. Anul acesta ca și în anii trecuți, cetățenii Orașului de aur au găzduit cu dragoste pe participanții la Festivalul Muzical Internațional „Primăvara la Praga". Am făcut și eu parte dintre aceștia, în cadrul concursului de canto la mezzosoprane. A fost un concurs greu, dar acum sînt fericită. Nu știu de ce să mă bucur mai întîi. Să mă bucur că am vizitat acest minunat oraș, în care fiecare casă, fiecare construcție este un obiect de artă, să mă bucur că am auzit atîtea concerte, atîția mari muzicieni și cîntăreți, că am văzut atîția mari dirijori care fermecau parcă orchestra și sala cu bagheta lor sau să mă bucur că am reușit să obțin Premiul II la un concurs atît de greu, în care printre atîția artiști consacrați de operă, am fost singura studentă? Cineva mi-a spus să mă bucur de toate. Și așa fac pentru că într-adevăr așa simt. Oricum mi-ar veni mult mai ușor să-mi exprim bucuria cîntînd decît scriind.

VERA RUDEANU
studentă la conservatorul „Ciprian Porumbescu"

Fericirea de a trăi în patria noastră

Am revăzut cu bucurie la concurs printre candidate pe sopranele Popova Sarcova, și Radeva din R. P. Bulgaria, Suzi Gerhart din R. P. Ungară care participaseră cu mare succes și la alte concursuri internaționale.

Printre concurentele soprane am întîlnit pe Gilda Capozzi din Italia, și pe Janinne Pierret din Franța. Aceste tinere cîntărețe înzestrate cu voci frumoase și multă muzicalitate nu se bucură în țările lor de condiții prielnice de dezvoltare. Soprana Gilda Capozzi ne vorbea despre tragedia tinerilor artiști lirici din Italia, care sînt mereu în căutare de angajamente la agențiile particulare. Ea ne-a mărturisit că nu are nici un fel de angajament și că nu speră să obțină vreunul la un teatru de operă.

Cu cîtă nedumerire ne privea ea pe noi, tinerii din țările de democrație populară care în jurul vîrstei de 25 de ani sîntem angajați în teatre de stat, avem posibilitatea de a învăța din experiența artiștilor vîrstnici, valoroși care nu ne precupețesc sprijinul, avem în sfîrșit fericirea de a cînta pe o scenă adevărată, roluri care convin posibilităților noastre.

Noi nu am putut decît să prețuim odată mai mult fericirea de a trăi într-o țară în care poporul își conduce singur destinele și în care visurile tinerilor creatori pot deveni oricînd realități, oricît de îndrăznețe ar fi.

MAGDA IANCULESCU
Solistă la Teatrul de Operă și Balet din R.P.R.

PE SCURT

Vocea maestrului

Fără meșter, învățătură ca lumea nu se capătă. Petru cel Mare s-a angajat pe rînd ucenic la meșteri de tot soiul și a învățat de la ei cu sîrguință. Este de crezut că însușirile sale excepționale singure, fără de dăltuirea și îndrumarea stăruitoare a meșterilor, n-ar fi înflorit cine știe ce. Fără de învățătură el ar fi rămas un prinț obscur. Menirea sa s-a împlinit printr-o anume creștere dată plămadei sale de preț.

Meșterul.. Care dintre noi nu poartă în încăperea cea mai vie a sufletului imaginea de neșters a celui, sau a celor care ți-au pus în mînă prima unealtă, care ți-au destăinuit tainele celei mai minunate meserii. (Pentru fiecare om întreg, meseria sa n-are seamăn cu nici una alta) După mișcările mîinii sale îți îndrumi primele mișcări de învățăcel, cu ochii plini de admirație, cu sufletul încercat de un val trecător de invidie, care se transformă repede în dorința de a-l ajunge din urmă pe sfătuitor, de a face lucruri mai de soi, de a născoci cine știe ce lucru de mirare nezămislit încă de nimeni înaintea ta.

Am cunoscut mulți meșteri și-am înțeles că răsplata cea mai deplină a oboselii lor din anii uceniciei celor tineri, este tocmai ridicarea din mijlocul acestora a unor alți meșteri, cărora le-au crescut mîini și picioare proprii. Un om prin mîna căruia au trecut numeroase generații de discipoli îmi spunea într-o seară dintr-acelea bune de spus povești:

— „Am avut între alții, doi ucenici. S-au străduit amîndoi în felul lor. Au terminat ucenicia, s-au făcut calfe, m-am trezit apoi cu ei lucrători în toată puterea cuvîntului. Despre primul lumea spune azi: „E leit maistrul lui. Același gest, aceeași voce, același mod de a-și plămădi lucrul. Cap tăiat, mă-nțelegi?" Și mai adaugă apoi: „dar parcă-i lipsește strălucirea bătrînului, de!..."

Despre cel de al doilea lumea spune altfel: „A învățat de la meșter, nimic de zis. Ii merge mîna ca o sfîrlează. Ai observat? E tînăr, dar se deșteaptă în el adevăratul meșter. Are el ceva al lui, o sclipire nemaivăzută încă. Să nu zic vorbă mare, dar parcă, parcă-l întrece pe bătrîn... De! Ce vrei..."

„Cred că înțelegi care dintre ei mi-e mai drag, de cine sînt mai mîndru?"

Gînduri ca acestea mă încercau serile trecute în sala Teatrului Armatei la spectacolul „Furtuni de primăvară", în deplina obscuritate care stăpînește în timpul tabloului III nu numai sala, dar și scena.

Dintr-o înțelegere exagerată a autenticității scenice din partea regiei, în acest tablou se disting doar vagi siluete, iar actorii își joacă rolul în primul rînd prin modulațiile vocii. Urmărind vocile de pe scenă, ni s-a părut dintr-odată că distingem un timbru foarte cunoscut, un glas cu urcări și coborîșuri, cu asprimi și dulceți care nu aparțin oricui. Nu mai încăpea nici o îndoială: pe scenă răsuna glasul de neuitat al maestrului Manolescu, dar nu numai glasul și poate nu în primul rînd glasul său... Dar modul acesta de a alterna strigătul cu vorba dulce, tremoloul acesta deosebit, atît de deosebit, rostirea aceasta reținută a cuvintelor, unul cîte unul, ca niște sentințe fără de apel, toate acestea și încă atîtea altele, aparțin neîndoelnic lui Ion Manolescu. Pe scenă vorbea parcă maestrul, dar cum să spun — parcă nu într-una din serile sale cele bune, parcă nu cu aceeași strălucire..

Căutînd în program, am aflat că rolul cu pricina nu era jucat de maestru, ci de un tînăr actor de talent C. Codrescu.

Intîmplarea își are înțelesul său. Manierismul în interpretare a fost zeci și zeci de ani una dintre frînele dezvoltării firești a talentelor noastre actoricești. Am avut în ultimii treizeci de ani cîțiva Demetriazi, cîteva Aristițe, cîțiva Brezeanu, și nenumărați Notara, care neatingînd bineînțeles înălțimea modelelor, au fost depășiți de actorii care au adus în teatru ceva nou, un mod încă nemaiauzit de a spune vechile replici.

Tinerii noștri actori trebuie să ia pilda marilor maeștri, învățînd meșteșugul lor, dar odată cu aceasta și taina strălucirii lor proprii: dezvoltarea firească a unei puternice personalități artistice capabilă să găsească în resursele sale, mereu noi coarde neatinse încă, pentru fiecare nou rol, pentru fiecare nouă transfigurare scenică

Străduința artistului dramatic trebuie să meargă către o cît mai deplină întruchipare a personajului căruia îi dă viață, și nu spre izbutirea unor efecte actoricești cu care a repurtat succese un alt artist.

Dacă s-ar întîmpla ca la reprezentarea dramei lui Hamlet, actorul principal să se ocupe de copierea jocului unui ilustru interpret și ar neglija tocmai strădania de a se apropia cu mijloacele sale firești de viața eroului piesei, nu ne putem îndoi că tragicul prinț al Danemarcei, nefiind luat în considerație, ar refuza să apară în carne și oase în fața publicului.

V. MINDRA

Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia

Raportul prezentat de ANTONIN NOVOTNY

PRAGA 12 (Agerpres). — CETEKA transmite raportul prezentat de Antonin Novotny la Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Cei cinci ani care ne despart de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia, a spus Novotny, constituie o perioadă excepţional de importantă atît în viaţa partidului nostru şi a întregii ţări, cît şi din punct de vedere al evoluţiei relaţiilor internaţionale.

A fost o perioadă de continuă întărire şi dezvoltare cu succes a democraţiei noastre populare, care a luat fiinţă ca rezultat al eliberării ţării noastre de către Uniunea Sovietică, ca rezultat al luptei de eliberare a poporului nostru în fruntea căruia a stat clasa muncitoare, condusă de partidul comunist.

Congresul al IX-lea al partidului, care a avut loc la patru ani după eliberare, a trasat linia generală a construirii socialismului în ţara noastră. Aceasta s-a întîmplat într-o vreme cînd puterea se afla de acum în întregime în miinile clasei muncitoare unite care, în alianţă trainică cu ţărănimea muncitoare, în fruntea Frontului Naţional renăscut, condus de partidul comunist, a zdrobit cu hotărîre, în memorabilul februarie 1948, încercarea făţişă a burgheziei de a restaura capitalismul printr-o lovitură de stat contrarevoluţionară.

In perioada care a precedat Congresul al IX-lea, am încheiat cu succes refacerea industriei; în economia noastră exista deja un puternic sector socialist care se întărea continuu. La sate, cu sprijinul clasei muncitoare, în condiţiile unei lupte crîncene împotriva ultimei şi celei mai îndîrjite clase exploatatoare — chiaburimea — atitudinea ţărănimii muncitoare faţă de formele colective de gospodărire, faţă de marea producţie socialistă cooperatistă, se schimba. Iată care era în linii esenţiale situaţia internă din ţară.

Situaţia politică internaţională a ţării noastre a favorizat de asemenea dezvoltarea continuă a democraţiei noastre populare, deoarece eram legaţi în modul cel mai strîns de eliberatoarea şi cea mai bună prietenă a noastră, puternicul reazim al libertăţii, independenţei şi construcţiei noastre paşnice, marea Uniune Sovietică, şi deoarece formam o parte integrantă trainică a puternicului lagăr democratic în frunte cu Uniunea Sovietică.

Astăzi putem spune cu mîndrie că Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia se desfăşoară într-o perioadă cînd pe întregul front larg păşim cu succes înainte în construirea socialismului în ţara noastră. In perioada la care se referă raportul de activitate am crescut şi am păşit ca lumina ochilor unitatea, măreţia şi capacitatea de luptă a partidului nostru în spiritul hotărîrilor Congresului al IX-lea. Sarcinile mereu crescînde ale construcţiei socialiste şi lupta pentru îndeplinirea lor au întărit şi au călit Partidul Comunist din Cehoslovacia, inspiratorul şi organizatorul tuturor victoriilor popoarelor noastre. A fost demascată şi zdrobită banda de sabotori a lui Slansky şi în felul acesta a fost lichidat un complot vast împotriva republicii şi a poporului său, pus la cale în scopul răsturnării orînduirii democrat-populare şi restaurării vechiului regim capitalist în ţara noastră. Făcînd inofensivă această bandă, noi am decapitat periculoasa coloană a 5-a a imperialiştilor. In acest fel partidul şi-a demonstrat din nou devotamentul neclintit faţă de clasa muncitoare, faţă de popor, faţă de socialism.

Vorbind despre situaţia internaţională şi despre politica externă a Cehoslovaciei, A. Novotny a subliniat că în perioada care a urmat după Congresul al IX-lea al partidului, situaţia internaţională s-a caracterizat prin creşterea continuă a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului.

Raportorul s-a ocupat în mod amănunţit de succesele ţărilor din lagărul păcii. In perioada la care se referă raportul de activitate, a spus el, lagărul democratic s-a întărit lăuntric şi mai mult. Colaborarea economică şi culturală între ţările acestui lagăr a crescut şi s-a adîncit. In perioada care a trecut, Uniunea Sovietică, forţa hotărîtoare a acestui lagăr, a făcut importanţi paşi înainte pe calea spre ţelurile înalte ale comunismului.

Novotny a arătat că faimoasa politică „de pe poziţii de forţă" dusă de imperialiştii americani, a suferit un eşec total. Popoarele tuturor ţărilor condamnă această politică. Ele se pronunţă pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă.

In ultima vreme, a spus Novotny, sîntem martori ai unor evenimente foarte importante. Este vorba de conferinţa de la Geneva care are loc în prezent şi care a fost convocată din iniţiativa Uniunii Sovietice. Convocarea ei a fost salutată de cercuri largi ale opiniei publice internaţionale. La conferinţă s-au manifestat chiar de la început două tendinţe în rezolvarea problemelor internaţionale. Potrivit uneia din aceste tendinţe, dominaţia colonială în ţările Asiei trebuie menţinută cu orice preţ, neţinîndu-se seama de schimbările istorice care s-au produs în această parte a lumii. Aceasta este politica reprezentanţilor cercurilor militariste reacţionare din S.U.A. Potrivit celeilalte tendinţe, este apărat dreptul la independenţă al tuturor popoarelor care vor să-şi construiască viaţa în condiţii de pace, dreptul lor de a-şi hotărî singure soarta. Aceasta este politica Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi celorlalte ţări din lagărul democraţiei şi socialismului.

In domeniul politicii externe, sarcina primordială a partidului şi guvernului nostru va fi şi de acum înainte politica de luptă pentru menţinerea păcii în întreaga lume şi asigurarea construirii paşnice a socialismului în ţara noastră.

Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului nostru, care doreşte din toată inima pacea. De aceea, partidul şi guvernul nostru sprijină întrutotul şi vor sprijini şi de acum înainte politica externă paşnică a U.R.S.S.

Ne vom călăuzi întotdeauna după poruncile tovarăşului Gottwald, care ne-a învăţat că „construirea socialismului, asigurarea libertăţii noastre naţionale şi a independenţei de stat, precum şi menţinerea păcii — toate acestea sînt de neconceput fără o alianţă trainică cu puternica Uniune Sovietică".

Vom continua să întărim alianţa şi prietenia frăţească cu Uniunea Sovietică, să ne preocupăm de dezvoltarea relaţiilor noastre economice şi culturale care contribuie atît de mult la înflorirea patriei noastre.

In continuare, raportorul s-a ocupat de legăturile de prietenie tot mai strînse ale poporului cehoslovac cu marele popor chinez, cu popoarele Poloniei, Ungariei, Romîniei, Bulgariei, Albaniei, Coreei şi Mongoliei. Vom întări permanent legăturile cu aceste ţări care se află alături de noi în frontul trainic al păcii, a spus Novotny.

In prezent, a spus Antonin Novotny, o mare parte a graniţelor noastre sînt graniţe ale păcii, prieteniei şi respectului reciproc. Un fapt de însemnătate istorică îl constituie dezvoltarea relaţiilor noastre cu Republica Democrată Germană. Datorită faptului că în R. D. Germană au fost lichidate pentru totdeauna cauzele asupririi poporului german, militarismul şi fascismul, relaţiile noastre au intrat într-o perioadă nouă, o perioadă de colaborare prietenească, care se va dezvolta în permanenţă.

In prezent, Cehoslovacia are relaţii diplomatice cu 62 de ţări.

Poporul nostru se alătură cu căldură propunerilor Uniunii Sovietice cu privire la asigurarea unei securităţi stabile în Europa şi în întreaga lume. Noi vrem să trăim în linişte şi pace cu toate ţările, indiferent de orînduirea lor de stat şi politică. Impreună cu toţi adevăraţii partizani ai păcii şi securităţii internaţionale, vom depune toate eforturile pentru ca tratatul cu privire la securitatea colectivă în Europa să devină realitate.

Şi în viitor trebuie să ne opunem tuturor încercărilor de reînviere a militarismului german în Germania occidentală. Vom lupta împotriva încercărilor de a crea un nou Anschluss al Austriei cu Germania, vom acorda tot sprijinul forţelor care luptă pentru o Germanie unită, democrată şi iubitoare de pace.

Vom sprijini prin toate mijloacele lupta pentru reducerea înarmărilor şi pentru interzicerea producţiei şi folosirii armelor de exterminare în masă.

Trecînd la situaţia internă a Cehoslovaciei, A. Novotny a spus:

Rezultatele obţinute în domeniul construcţiei socialiste constituie dovada cea mai clară a vitalităţii noastre umane, a tăriei de nezdruncinat şi a forţei în continuă creştere a regimului nostru de democraţie populară. Forţele creatoare şi energia maselor de oameni ai muncii eliberaţi de dominaţia mizeră a capitalismului sînt inepuizabile. Se schimbă înfăţişarea ţării noastre, se schimbă şi viaţa popoarelor noastre care devin naţiuni socialiste.

Baza trainică a regimului nostru de democraţie populară este puternicul sector socialist, obştesc al economiei naţionale. Sectorul socialist a devenit unicul sector predominant în toate ramurile cu excepţia agriculturii. Metoda socialistă de conducere a economiei naţionale şi-a arătat în toate sectoarele superioritatea deplină asupra vechiului mod de producţie capitalist, lucru dovedit de creşterea fără precedent a forţelor de producţie din ţara noastră.

Oamenii muncii, sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, au îndeplinit cu succes sarcinile primului cincinal. Republica democrat-populară Cehoslovacă a realizat o dezvoltare a economiei naţionale necunoscută în istoria popoarelor noastre. In condiţiile economiei populare în decurs de 5 ani am depăşit de peste două ori nivelul anului 1937 în domeniul industriei.

Am obţinut rezultate fără precedent şi în ceea ce priveşte industrializarea Slovaciei. Slovacia care în timpul capitalismului a fost transformată în mod intenţionat într-o anexă agrară a ţinuturilor cehe şi într-o furnizoare de forţă de muncă ieftină, se transformă rapid într-o regiune industrială cu un înalt nivel de dezvoltare. Volumul producţiei industriale a Slovaciei a crescut faţă de nivelul dinainte de război de peste 4,5 ori.

Ca urmare a transformărilor radicale din economie, în ţară au avut loc mari transformări sociale şi ale structurii de clasă. A fost lichidată clasa exploatatoare a fabricanţilor şi bancherilor, precum şi clasa moşierilor.

Faţă de ultima clasă capitalistă din ţară, chiaburimea, se duce o politică de îngrădire şi eliminare. Aplicarea consecventă a acestei politici faţă de chiaburime îngustează şi mai mult posibilităţile acesteia de a exercita o presiune economică asupra ţăranilor cu gospodării mici şi mijlocii şi de a exploata munca omului.

In ţara noastră a crescut şi s-a întărit cea mai progresistă forţă a societăţii — clasa muncitoare. Deosebit de puternic a crescut clasa muncitoare din Slovacia.

Sub conducerea partidului nostru a fost făurită alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, care constituie baza vitală a statului de democraţie populară. Alianţa de nezdruncinat a muncitorilor şi ţăranilor, întărirea şi strîngerea ei continuă — iată garanţia faptului că în ţara noastră socialismul va fi construit.

Şi intelectualitatea noastră se transformă. Se creează o intelectualitate nouă, ieşită din popor, legată din punct de vedere de clasă şi ideologic cu clasa muncitoare. Numărul ei creşte continuu. Intelectualitatea noastră în întregul ei a devenit o mare forţă care participă activ la munca rodnică în toate sectoarele economiei şi culturii noastre.

Succesele uriaşe pe care le-am realizat în toate ramurile construcţiei se manifestă concret în îmbunătăţirea vieţii poporului, în creşterea continuă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Antonin Novotny a relevat marea victorie repurtată de oamenii muncii în ultimele alegeri pentru comitetele naţionale. „Oricine va privi rezultatele alegerilor, — a spus Antonin Novotny, — va înţelege că oamenii muncii de la noi s-au pronunţat în mod hotărît pentru democraţia populară. Cele 6% voturi împotriva candidaţilor Frontului Naţional constituie un procent cu adevărat infim! Mai mult, printre aceste 6% au fost numeroase voturi ale unora care şi-au exprimat dezacordul cu unii sau alţii dintre candidaţii propuşi dar nicidecum un dezacord cu regimul nostru şi cu politica noastră".

Referindu-se la situaţia diferitelor ramuri ale economiei naţionale, Antonin Novotny a spus: Potrivit politicii de industrializare socialistă a ţării, s-a desfăşurat o largă construcţie capitală în vederea reconstruirii şi dezvoltării continue a industriei şi transportului. Investiţiile de stat au reprezentat în anii cincinalului 83,2 miliarde coroane.

In anii primului cincinal producţia mijloacelor de producţie a crescut cu 118,7%, iar cota parte a acesteia în volumul total al producţiei industriale a crescut de la 57,6 la sută la 62,3 la sută. Producţia bunurilor de consum a crescut în aceeaşi perioadă cu 79,8%.

In anii 1951—1952 Cehoslovacia ocupa în ceea ce priveşte extracţia de cărbune, calculată pe cap de locuitor, locul al IX-lea din lume, în ceea ce priveşte producţia de fontă locul al VII-lea, iar în ceea ce priveşte producţia de oţel locul al VI-lea. In cursul cincinalului noi am întrecut în ceea ce priveşte producţia de energie electrică Franţa şi Italia, în ceea ce priveşte producţia de oţel am întrecut Suedia şi Franţa şi am ajuns aproape Anglia.

Toate aceste succese le-am realizat numai pentru că ţara noastră aparţine lagărului păcii şi socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică. In conformitate cu linia generală a partidului s-a dezvoltat într-un ritm deosebit de rapid industria grea. Construcţia de maşini, a cărei producţie a depăşit în prezent de 3,3 ori pe cea din anul 1948, a devenit o ramură de bază a industriei noastre.

Se observă un mare avînt în industria metalurgică. In anii cincinalului, producţia de fontă a crescut cu 69%, producţia de oţel cu 67%, iar producţia de laminate cu 73%.

Antonin Novotny a subliniat marile succese realizate în industria uşoară, chimică şi de construcţii.

In anii cincinalului, a continuat raportorul, structura industriei noastre şi a întregii economii naţionale s-a schimbat radical. Am depăşit cu mult nivelul antebelic. Cu toate acestea, în economia noastră naţională nu a fost încă lichidată disproporţia moştenită de la Cehoslovacia capitalistă; noi am respectat într-o măsură insuficientă cerinţele dezvoltării planice proporţionale a economiei naţionale.

In anii cincinalului, productivitatea muncii a crescut cu 60% în industrie, iar în construcţii cu 52 la sută.

In continuare, Novotny s-a ocupat de proiectul Directivelor Congresului al X-lea cu privire la întocmirea planului de stat pentru dezvoltarea economiei naţionale pe anul 1955 şi de proiectul Directivelor pentru sporirea substanţială a producţiei agricole în viitorii 2—3 ani.

Proiectele prezentate, a spus raportorul, la fel ca şi planul de stat pe 1954, au ca scop lichidarea disproporţiei din industrie şi a disproporţiei dintre industrie şi agricultură spre a crea premizele pentru dezvoltarea uniformă a economiei naţionale în anii viitori.

Ocupîndu-se de agricultură, Antonin Novotny a spus: In perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea, înfăţişarea satului nostru s-a schimbat foarte mult. Sub conducerea partidului şi cu sprijinul activ al clasei muncitoare, ţăranii muncitori au trecut la crearea cooperativelor agricole unice. In aproape 47 la sută din sate există cooperative care lucrează aproximativ 33 la sută din întregul pămînt arabil. Impreună cu gospodăriile de stat, ele cultivă 43 la sută din întreaga suprafaţă cultivată. Cele [illegible] de staţiuni de maşini şi tractoare acordă un ajutor efectiv dezvoltării agriculturii şi mai ales întăririi cooperativelor agricole unice. Valoarea globală a producţiei agricole a crescut cu 12,4 la sută. Producţia la hectar a cerealelor a crescut în medie cu 21 la sută, producţia la hectar a cartofilor cu 11 la sută. Ca urmare a extinderii suprafeţelor însămînţate recolta de culturi tehnice a crescut.

In 1953, cota-parte a cooperativelor agricole era de 44,4 la sută din producţia de grîu, 37,4 la sută din producţia de secară, 44,2 la sută din producţia de orz, 39,2 la sută din producţia de ovăz, 34,4 la sută din producţia de cartofi, 65,6 la sută din producţia de sfeclă de zahăr.

Am reuşit de asemenea să obţinem o dezvoltare a creşterii animalelor. In comparaţie cu 1948, numărul vitelor cornute mari a crescut cu [illegible] la sută, iar numărul porcilor şi al oilor a depăşit considerabil nivelul dinainte de război.

Din numărul total al animalelor, sectorului socialist din agricultură îi revin 34 la sută din vitele cornute mari şi 34 la sută din porci.

Antonin Novotny a subliniat că organele conducătoare nu au acordat atenţie suficientă rezolvării problemelor şi lichidării lipsurilor din agricultură. Se poate spune chiar, a arătat el, că aceste importante probleme au fost deseori subapreciate de către organele corespunzătoare, începînd cu Comitetul de Stat al Planificării şi Ministerul Agriculturii şi terminînd cu organizaţiile raionale. Nu s-a acordat suficientă atenţie prelucrării pămîntului şi mecanizării producţiei agricole.

Partidul şi guvernul au luat măsuri hotărîte pentru a crea toate premizele necesare unui avînt considerabil al agriculturii noastre.

A. Novotny a vorbit apoi amănunţit despre măsurile luate de partid şi guvern pentru sprijinirea ţăranilor muncitori cu gospodării individuale precum şi a cooperativelor agricole.

Cooperativele au reuşit să ţină piept presiunii chiaburilor şi duşmanilor orînduirii noastre democratice.

Creşterea mecanizării agriculturii şi trecerea la formele socialiste ale producţiei au contribuit la ridicarea productivităţii muncii în agricultură.

In 1953, S.M.T.-urile au efectuat 49% din arături şi au recoltat 35% din cereale. Vorbind despre munca gospodăriilor de stat, Novotny a subliniat că ele au obţinut o serie de succese importante. In comparaţie cu anul 1949, baza lor s-a lărgit de peste patru ori.

Deosebit de important este rolul lor în aprovizionarea cu alimente a populaţiei. Totuşi, rezultatele obţinute de gospodăriile de stat, a spus raportorul nu ne pot satisface.

Printr-o gospodărire exemplară, gospodăriile noastre de stat trebuie să dovedească că ele sînt într-adevăr forma superioară a marii producţii agricole socialiste.

Raportorul a criticat activitatea organelor de colectări, subliniind că tuturor gospodăriilor mici şi mijlocii trebuie să li se acorde un larg sprijin şi ajutor.

Dezvoltarea producţiei agricole în ţara noastră în viitorii 2—3 ani, a spus în continuare Novotny, trebuie considerată drept veriga principală în dezvoltarea economiei naţionale cehoslovace. Este necesar ca atenţia şi eforturile tuturor oamenilor muncii, ale întregului aparat de stat, ale tuturor organizaţiilor de partid şi de masă să fie concentrate asupra sporirii considerabile a producţiei agricole. Aceasta este o sarcină mare, dar o sarcină îmbucurătoare. Aceasta este sarcina întregului nostru popor, o sarcină cu adevărat a întregului popor.

Premiza principală pentru dezvoltarea producţiei agricole este întărirea politică, organizatorică, economică continuă a cooperativelor agricole unice. Noi nu vom înceta să înflăcărăm inimile şi gîndurile ţăranilor muncitori, să-i convingem cu răbdare, să-i atragem în cooperaţia socialistă pe baza principiului liberului consimţămînt. Noi am făcut şi vom continua să facem aceasta în propriul lor interes, în numele unei vieţi mai bune, înstărite şi pline de bucurii în satul nostru.

Antonin Novotny a făcut o analiză amănunţită a situaţiei comerţului interior şi exterior. a subliniat creşterea schimbului de mărfuri, extinderea considerabilă a comerţului exterior al Cehoslovaciei cu multe ţări şi a vorbit despre situaţia din transporturi.

Intr-un capitol special, raportorul a vorbit despre creşterea nivelului material şi cultural al oamenilor muncii.

Succesele realizate în domeniul economic în cursul îndeplinirii planului cincinal, a spus Novotny, au creat premizele pentru o ridicare simţitoare a nivelului de trai al poporului. In decurs de cinci ani venitul naţional a crescut cu 59%. In anul 1954, cota parte a consumului individual din venitul naţional se ridică la 58%, iar cota-parte reprezentînd consumul obştesc — la 16%. O parte substanţială este destinată extinderii producţiei socialiste.

Odată cu dezvoltarea producţiei, în decursul cincinalului numărul muncitorilor şi funcţionarilor din întreaga economie naţională a crescut cu peste 25%, iar în industrie cu mai mult de o treime.

In scopul întăririi economiei şi al retragerii din circulaţie a surplusului de bani aflaţi în miinile rămăşiţelor capitaliste şi ale elementelor parazitare a fost efectuată reforma monetară.

Reforma monetară a însănătoşit economia noastră, a creat o coroană cehoslovacă stabilă şi ne-a dat posibilitatea să pornim pe calea reducerii sistematice a preţurilor.

Raportorul a subliniat că în cursul ultimului an în ţară au avut loc trei reduceri de preţuri, ceea ce a adus populaţiei un cîştig de 10.700 milioane coroane. In prezent, preţurile la unele tipuri de produse industriale, plata pentru electricitate şi pentru gaze sînt cu mult mai mici decît înainte de război.

In cursul primului cincinal au fost date în folosinţă populaţiei peste 131.100 de locuinţe. Constructorii de case individuale au construit încă 46.200 locuinţe. Prin aceasta condiţiile de locuit s-au îmbunătăţit în mod substanţial faţă de cele existente în capitalism. Totuşi construcţia de locuinţe nu a putut încă să satisfacă cererile mereu crescînde de locuinţe, ca urmare a creşterii populaţiei, mai ales în regiunile cele mai importante din punct de vedere economic.

De aceea, în anul 1954 volumul investiţiilor în construcţia de locuinţe a fost mărit astfel încît să se pună la dispoziţia populaţiei, cel puţin 40.000 noi locuinţe. In afară de aceasta, constructorilor de locuinţe individuale li s-a acordat un ajutor pentru construirea a 10.000 de vile. In prezent, 97% din toate centrele populate au şi fost electrificate. Toate centrele populate ale ţării sînt asigurate cu legătura telefonică.

In cursul celor cinci ani care au trecut, ocrotirea sănătăţii s-a îmbunătăţit în mod substanţial. Au fost construite noi spitale, s-a înfăptuit reconstrucţia şi construcţia de noi clădiri pentru spitale şi instituţii medicale. In prezent, la noi există un medic la [illegible] de oameni, în timp ce în 1937 revenea un medic la 1.2[illegible] oameni.

La întărirea sănătăţii populaţiei contribuie trimiterea oamenilor muncii la sanatoriile şi casele de odihnă ale sindicatelor. Anul trecut în aceste case s-au odihnit aproape [illegible] de oameni ai muncii, adică de două ori mai mult decît în 1948.

In cursul cincinalului numărul creşelor a crescut de peste patru ori. Au fost înfiinţate noi grădiniţe de copii.

Toate aceste măsuri au contribuit la reducerea mortalităţii infantile. In republica noastră creşterea anuală a populaţiei este de 1,3 ori mai mare decît sub capitalism. Ca urmare a acestei dezvoltări pozitive, în cursul celor cinci ani care au trecut, populaţia Cehoslovaciei a crescut cu aproape [illegible] oameni, ridicîndu-se astfel în 1953 la [illegible] oameni. Aceasta este încă o dovadă a superiorităţii regimului de democraţie populară asupra celui capitalist.

Referindu-se la dezvoltarea învăţămîntului public, A. Novotny a subliniat că numărul elevilor din şcolile medii tehnice a crescut cu [illegible], faţă de 1948, că în prezent în Cehoslovacia există 39 de instituţii de învăţămînt superior în care învaţă 67.000 de studenţi.

El a subliniat de asemenea succesele însemnate obţinute în dezvoltarea ştiinţei, literaturii şi artei.

Regimul nostru de democraţie populară, a spus raportorul, creează toate premizele pentru înflorirea rapidă a literaturii şi artei. Depinde de lucrătorii din cultură ca aceste posibilităţi să fie folosite pe deplin şi ca viaţa şi cultura noastră să se îmbogăţească cu noi creaţii remarcabile.

Directivele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia, cu privire la ridicarea nivelului material şi cultural al oamenilor muncii au fost în general îndeplinite. In prezent, situaţia materială şi culturală a poporului a atins un nivel cum nu a existat şi nu a putut exista în capitalism.

Acesta este un rezultat al muncii creatoare a poporului nostru şi o mărturie a justeţii politicii partidului comunist.

Novotny s-a ocupat apoi de problemele întăririi continue a orînduirii sociale şi de stat democrat populare. Partidul Comunist din Cehoslovacia, a spus el, este forţa conducătoare şi organizatoare a societăţii noastre care înfăptuieşte linia de întărire neobosită a statului, în primul rînd pe calea atragerii maselor largi populare la participarea activă la conducerea şi construcţia ţării. In lupta de zi cu zi pentru interesele sale vitale de bază — pentru pace, construirea socialismului, pentru ridicarea nivelului material şi cultural — se uneşte într-un singur tot trainic majoritatea covîrşitoare a tuturor cetăţenilor, fără a ţine seamă de deosebirile care mai există încă între oamenii muncii de la noi. Paralel cu extinderea sistemului economic socialist şi lichidarea clasei moşierilor şi capitaliştilor, cu îngrădirea chiaburilor şi reeducarea oamenilor muncii în spiritul socialismului, se creează şi se întăreşte treptat unitatea moral politică a poporului cehoslovac. O expresie a acestei unităţi a oamenilor muncii de la oraş şi sat o constituie Frontul Naţional. Congresul al IX-lea al partidului a trasat întregului partid sarcina de a dirija activitatea Frontului Naţional spre curmarea de la rădăcină a oricărei încercări de reînviere a capitalismului şi spre unirea poporului nostru pentru participarea activă la construirea socialismului şi la lupta pentru cauza păcii. Baza politică a Frontului Naţional şi condiţia necesară şi garanţia trecerii cu succes de la capitalism la socialism o constituie alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare.

A. Novotny a subliniat că în perioada la care se referă raportul s-au făcut unele greşeli în problema relaţiilor dintre clasa muncitoare şi ţărănime.

Novotny a subliniat în continuare că în prezent are o importanţă deosebită problema îmbunătăţirii substanţiale a activităţii aparatului de stat ca instrument important în construirea socialismului.

In interesul victoriei finale a socialismului şi al satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii, a subliniat raportorul, — munca partidului trebuie concentrată asupra următoarelor sarcini deosebit de importante din domeniul politicii interne:

a asigura îndeplinirea planului de dezvoltare a economiei naţionale pe anul 1954—1955 şi a crea premizele pentru dezvoltarea uniformă a economiei în cel de al II-lea cincinal;

a realiza în următorii doi-trei ani o sporire substanţială a producţiei agricole;

a lichida în ritm rapid rămînerea în urmă a bazei de combustibil, energetice şi miniere faţă de nevoile economiei naţionale, a spori volumul şi a îmbunătăţi calitatea producţiei mărfurilor de larg consum;

a reduce preţul de cost, a respecta cel mai strict regim de economii în toate ramurile economiei naţionale şi administraţiei de stat.

a dezvolta şi folosi pe scară tot mai largă iniţiativa creatoare a oamenilor muncii prin întrecerea socialistă;

a întări permanent capacitatea de apărare a ţării, a educa poporul în spiritul ascuţirii continue a vigilenţei politice.

Vom întări din toate punctele de vedere orînduirea noastră de stat şi socială democrat-populară şi vom antrena pe oamenii muncii la o participare activă la exercitarea puterii de stat şi la conducerea statului.

In continuare, Novotny a spus: Partidul nostru Comunist se prezintă la Congresul al X-lea unit, oţelit, strîns unit în jurul Comitetului său Central. Unitatea ideologică şi organizatorică a partidului, fidelitatea neclintită faţă de ideile marxism-leninismului constituie trăsăturile principale care caracterizează viaţa partidului nostru. La Congresul al X-lea al partidului sînt reprezentaţi 1.385.610 de membri şi 103.624 de candidaţi de partid. In total, partidul numără 1.489.234 de membri şi candidaţi.

Comitetul Central al Partidului, dîndu-şi seama de faptul că partidul este puternic nu numai prin numărul membrilor săi, ci în primul rînd prin calitatea lor, a luat în perioada la care se referă raportul o serie de măsuri importante în scopul educării politice şi ideologice a comuniştilor, al îmbunătăţirii compoziţiei sociale şi al reglementării creşterii partidului.

Partidul s-a curăţat de elementele intrate întîmplător în partid, elemente pasive, carieriste şi duşmănoase care s-au strecurat în rîndurile lui ca urmare a primirii nejuste efectuate în scop de sabotaj de trădătorii complotişti.

Măreţele sarcini ale construcţiei socialiste, a continuat Novotny, cer ca munca partidului să fie la nivelul acestor sarcini, să se ridice în mod planic la nivelul cuvenit. De aceea, este imperios necesar ca întreaga atenţie să fie concentrată asupra problemelor muncii politico-ideologice şi organizatorice a partidului, asupra problemelor înfăptuirii juste a rolului conducător al partidului în toate domeniile vieţii noastre. Ar fi o mare greşeală să socotim că ideologia burgheză şi influenţa ei acţionează numai în afara partidului. Partidul comunist nu este izolat de restul lumii printr-un zid înalt de netrecut. Duşmanul de clasă încearcă mereu să pătrundă din afară în partid şi să-şi exercite influenţa asupra unora dintre membrii lui. Novotny a vorbit despre necesitatea de a continua lupta împotriva oricăror manifestări ale naţionalismului burghez, ale oportunismului, împotriva tradiţiilor social-democrate încă nelichidate, despre necesitatea ridicării continue a nivelului învăţămîntului de partid şi al muncii de agitaţie dusă de partid în rîndul maselor.

Incheind raportul de activitate, Novotny a declarat:

In perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia am obţinut succese mari în lupta pentru aplicarea liniei generale a partidului nostru, în lupta pentru socialism. Patria noastră democrat-populară a devenit şi mai puternică, iar viaţa poporului şi mai minunată şi fericită.

Poporul nostru se mîndreşte pe bună dreptate cu rezultatele muncii sale obţinute sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia.

In faţa noastră stă sarcina de a continua lupta pentru victoria deplină a socialismului în ţara noastră.

Novotny a rostit cuvinte de salut în cinstea marelui lagăr al păcii, în cinstea U.R.S.S. şi a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cinstea alianţei de nezdruncinat dintre muncitori şi ţărani, în cinstea Republicii Cehoslovace democrat-populare şi a poporului cehoslovac. El a rostit cuvinte de salut în cinstea Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Ultimele cuvinte ale vorbitorului „Sub steagul invincibil al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, înainte spre noi victorii ale socialismului" — au fost primite de asistenţă cu ovaţii furtunoase prelungite.

★

PRAGA 12 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 11 iunie, după ce a ascultat raportul lui Antonin Novotny, Congresul al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia a ascultat raportul de activitate al Comisiei centrale de revizie a Partidului Comunist din Cehoslovacia prezentat de Josef Stetka.

In şedinţa din seara zilei de 11 iunie a Congresului au început dezbaterile pe marginea rapoartelor de activitate ale C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi Comisiei centrale de revizie.

★

PRAGA 12 (Agerpres). — Ceteka transmite:

In şedinţa din seara zilei de 11 iunie a Congresului al X-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia au continuat discuţiile pe marginea rapoartelor de activitate al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi al Comisiei Centrale de Revizie.

Primul a luat cuvîntul Bedrich Kozelka (regiunea Praga). El a vorbit despre felul în care organizaţia de partid din această regiune a luptat pentru îndeplinirea directivelor celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist din Cehoslovacia şi a hotărîrilor C.C. al partidului.

In cadrul dezbaterilor a luat apoi cuvîntul Marie Soukupova (regiunea Liberec). Ea a vorbit despre succesele cooperativelor agricole unice din Vaklavice şi s-a ocupat de munca politică de masă a partidului.

Urmînd la cuvînt Oldrich Trunec (regiunea Gradec) a vorbit despre marile realizări pe care oamenii muncii din regiunea Gradec le-au obţinut sub conducerea partidului comunist.

Josef Juran (regiunea Brno) şi-a consacrat cuvîntarea analizei luptei organizaţiei de partid din Brno pentru unitatea partidului şi pentru puritatea rîndurilor lui.

Luînd apoi cuvîntul Zdenek Firlinger a relevat importanţa Frontului Naţional în construcţia statului democrat-popular, ocupîndu-se pe larg de necesitatea luptei împotriva rămăşiţelor social democratismului în conştiinţa muncitorilor.

Stanislav Daubrava (regiunea Pardubice) şi-a consacrat cuvîntarea conducerii colective în munca de partid. Ultimul în şedinţa de seară a luat cuvîntul Josef Sebek (regiunea Praga). El a vorbit despre îmbunătăţirea planificării producţiei agricole.

Cel de al XI-lea Congres al sindicatelor din U.R.S.S.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 iunie Congresul al XI-lea al sindicatelor din U.R.S.S. a încheiat discuţiile în jurul raportului de activitate al preşedintelui Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, N. M. Şvernik, şi al raportului Comisiei centrale de revizie. Timp de patru zile au avut loc discuţii însufleţite, la care au participat 56 de persoane. Toate aspectele activităţii sindicatelor au fost analizate pe larg.

In cuvîntul de închidere, N. M. Şvernik a spus că congresiştii au criticat pe bună dreptate activitatea C.C.S din U.R.S.S. şi a secţiilor sale. A fost criticată pe bună dreptate secţia munca de masă în producţie pentru atenţia insuficientă faţă de problemele întrecerii şi popularizării experienţei inovatorilor în producţie.

In cuvîntul de închidere s-a menţionat de asemenea că sindicatele au datoria să se preocupe mai mult de tinerii muncitori, de pregătirea lor tehnică şi de ridicarea nivelului lor cultural.

Raportul în legătură cu punctul 3 de pe ordinea de zi — „Cu privire la modificările în statutul sindicatelor", a fost prezentat de Nina Popova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S.

Statutul sindicatelor sovietice actualmente în vigoare a fost adoptat cu peste cinci ani în urmă. Fireşte, a declarat Nina Popova, că el nu oglindeşte în măsură deplină elementul nou din practica activităţii din ultimii ani a sindicatelor nu stabileşte sarcinile care au crescut.

Popova s-a ocupat amănunţit de capitolele din statut care necesită modificări.

După raportul Ninei Popova au început discuţiile la proiectul de statut al sindicatelor.

In şedinţa din seara zilei de 11 iunie au luat de asemenea cuvîntul reprezentanţi ai unor delegaţii din străinătate.

A fost primit cu căldură unul din cei mai vechi activişti sindicali din Austria — Gottlieb Fiala. El a transmis Congresului un salut din partea membrilor progresişti ai sindicatelor din Austria, a vorbit despre lupta oamenilor muncii din Austria pentru interesele lor vitale, pentru pace.

Apoi a luat cuvîntul Lourival Villar, reprezentant al Confederaţiei oamenilor muncii din America Latină. In numele milioanelor de oameni ai muncii din America Latină, el salută pe participanţii la Congres şi pe toţi oamenii sovietici.

Sardeddin Mumme, preşedintele sindicatului muncitorilor tipografi din Liban, a transmis Congresului un salut din partea muncitorilor din Liban.

Congresul a fost salutat de asemenea de Radjaram Şastri secretar general al Centrului sindical din India „Hind Mazdur Sabha".

Sîntem încredinţaţi — a declarat el — că sosirea noastră în Uniunea Sovietică va contribui la extinderea legăturilor nu numai dintre muncitorii Indiei şi Uniunii Sovietice, ci şi între aceste două popoare. M-am convins cu satisfacţie, a subliniat Şastri că sindicatele sovietice au posibilitatea să-şi exercite pe deplin drepturile, că ele au un rol de cinste în uriaşa muncă constructivă care se desfăşoară în prezent în Ţara Sovietică.

La 12 iunie, Congresul sindicatelor îşi continuă lucrările.

Lucrările sesiunii Comisiei Dunării

BUDAPESTA 12 (Agerpres). — M.T.I. transmite: La 11 iunie a avut loc o şedinţă plenară a cele de a X-a sesiuni a Comisiei Dunării. Sesiunea a ascultat comunicarea grupului de lucru pentru verificarea rapoartelor directorului Comisiei Dunării asupra îndeplinirii planului de lucru pe anul 1954 şi asupra completării aparatului administrativ al Comisiei (prima problemă de pe ordinea de zi).

După dezbateri în cadrul cărora au luat cuvîntul Brîkin (U.R.S.S.), Sik (Ungaria) şi Djurici (Iugoslavia), sesiunea a hotărît în unanimitate să ia act de raportul directorului Comisiei Dunării şi să aprobe raportul grupului de lucru respectiv. Au fost ascultate şi aprobate în unanimitate rapoartele grupului de lucru pentru problemele financiare.

Sesiunea a trecut apoi la discutarea celui de al 3-lea punct de pe ordinea de zi.

Glava (Cehoslovacia), Teri (Ungaria) şi Paunovici (Iugoslavia) au dat citire comunicărilor asupra stadiului lucrărilor pentru stabilirea unui sistem unic de semnalizare pe căile navigabile în sectoarele respective ale Dunării.

Sesiunea îşi continuă lucrările.

O expoziţie de artă populară romînească la Glasgow

LONDRA 12 (Agerpres). — Recent s-a deschis la Glasgow (Scoţia) o expoziţie de artă populară romînească, organizată de Asociaţia de prietenie anglo-romînă.

Expoziţia cuprinde un bogat material — obiecte sculptate în lemn, cusături şi costume naţionale din diferite regiuni ale ţării, covoare, instrumente muzicale, interioare de case ţărăneşti — rod al muncii şi al simţului artistic al poporului romîn.

La deschiderea festivă a expoziţiei au fost de faţă Thomas Kerr, primarul oraşului Glasgow, dr. Thomas Honeyman, rectorul Universităţii din Glasgow şi directorul Galeriei municipale de artă, reverendul Neville Davidson de la Catedrala din Glasgow, Glyn Evans, secretarul Asociaţiei de prietenie anglo-romînă, precum şi un numeros public.

A fost de faţă de asemenea ministrul Republicii Populare Romîne la Londra, Pavel Babuci.

Expoziţia a fost deschisă de primarul oraşului Glasgow, Thomas Kerr, care luînd cuvîntul a declarat între altele: „Avem prilejul să cunoaştem o artă a păcii, o adevărată expoziţie de artă populară. Una din trăsăturile ei este că aici un obiect expus nu aminteşte de război sau de vărsare de sînge. Expoziţia face onoare poporului romîn. Ea a adus la Glasgow un element de pace şi de bună înţelegere, a adus arta oamenilor simpli. Cred că expoziţia se va bucura de un succes deplin".

Ziarul „Glasgow Evening Times" a caracterizat în termeni elogioşi expoziţia, descriind diferitele obiecte expuse şi subliniind simţul artistic al poporului romîn.

Expoziţia este vizitată de un mare număr de cetăţeni ai oraşului Glasgow.

Conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe

Declarația lui Ciu En-lai

GENEVA 12 (Agerpres). — In ședința plenară din 11 iunie a celor 19 delegații care participă la discutarea problemei coreene, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al R.P. Chineze, a declarat că propunerile în cinci puncte făcute la 5 iunie de V. M. Molotov, șeful delegației Uniunii Sovietice, au ca scop realizarea la prezenta conferință a unui acord prealabil asupra principiilor fundamentale referitoare la problema coreeană. Delegația Republicii Populare Chineze sprijină întru totul aceste propuneri ale lui V. M. Molotov. Deoarece în cursul discuțiilor asupra multor chestiuni s-a căzut de acord, sau aproape s-a căzut de acord — a arătat Ciu En-lai, ar trebui să fie consemnate punctele asupra cărora s-a căzut deja de acord sau se poate cădea de acord, iar apoi să fie continuată discutarea punctelor asupra cărora există divergențe, pentru ca în felul acesta să se realizeze un acord asupra tuturor problemelor. Noi considerăm că aceasta este o cale rezonabilă, pe care ar trebui să pășească prezenta conferință în vederea reglementării pașnice a problemei coreene.

In continuare, Ciu En-lai s-a referit la poziția adoptată în ședința din 5 iunie de reprezentantul S.U.A., B. Smith, care a declarat că nu este de acord cu propunerile lui V. M. Molotov. Smith, a spus Ciu En-lai, s-a pronunțat împotriva înființării unui organ pe întreaga Coree, însărcinat cu pregătirea și organizarea alegerilor pe întreaga Coree, precum și împotriva constituirii unei comisii internaționale pentru supravegherea alegerilor libere în Coreea. Argumentele aduse cu acest prilej de reprezentantul S.U.A. nu rezistă criticii.

Pentru a înfăptui unificarea Coreei prin mijloace pașnice, a spus șeful delegației chineze, nu trebuie ocolite dificultățile existente, ele trebuie învinse. Este absolut evident că calea spre învingerea acestor dificultăți constă nu în a menține relațiile încordate între Coreea de nord și Coreea de sud, sau în a impune voința unei părți celeilalte părți, ci în a apropia părțile și a realiza un acord pe calea tratativelor.

Obiectînd împotriva înființării organului internațional alcătuit din reprezentanți ai unor țări neutre, care să supravegheze alegerile libere pe întreaga Coree, a continuat Ciu En-lai, reprezentantul S.U.A. nu se dă înlături nici de la denaturarea faptelor și neținînd seama de nimic, se dedă la atacuri la adresa comisiei țărilor neutre pentru supravegherea armistițiului în Coreea. Nu odată am subliniat că argumentele reprezentantului S.U.A. sînt neconvingătoare.

Apoi Ciu En-lai a citat fapte care arată acțiunile părții americane de zădărnicire a acordului de armistițiu în Coreea. Partea americană, a spus el, este aceea care a încălcat mereu acordul de armistițiu din Coreea, punînd în felul acesta comisia neutră de supraveghere în fața unei serii de dificultăți. Cu toate acestea, reprezentantul S.U.A. a cutezat să învinuiască calomnios partea coreeano-chineză de încălcarea acordului de armistițiu, și ignorînd rolul și succesele comisiei neutre de supraveghere din Coreea repetă cu încăpățînare că comisia nu a înfăptuit în cel mai bun caz, în general nici un fel de supraveghere. Aceasta nu poate să nu stîrnească mirare. O asemenea denaturare a stării reale a lucrurilor de către reprezentantul S.U.A. nu poate fi explicată altfel decît prin străduința sa nu numai de a împiedica realizarea unui acord la actuala conferință în problema supravegherii internaționale a alegerilor libere în Coreea, ci și de a crea un pretext pentru dizolvarea comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea.

Atacurile reprezentantului S.U.A. împotriva comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea arată că delegatul american se străduiește nu numai să împiedice reglementarea pașnică a problemei coreene, ci și să împiedice prin aceasta restabilirea păcii în Indochina. Scopul urmărit de el este să pună armistițiul realizat în Coreea într-o situație și mai nestabilă, pentru a nu admite încetarea operațiunilor militare în Indochina.

Străduința sa este contrară aspirațiilor popoarelor iubitoare de pace din toate țările. Reglementarea pașnică a problemei coreene este indisolubil legată de pacea și securitatea în Extremul Orient și în lumea întreagă. In cursul discutării problemei privind reglementarea pașnică în Coreea a fost obținută de pe acum sau este pe punctul de a se realiza o apropiere a punctelor de vedere în cîteva probleme. Nu există nici un motiv să ne oprim la jumătatea drumului, nu există nici un motiv să se renunțe la continuarea discuțiilor și la căutarea unui acord pe baza propunerilor șefului delegației sovietice, V. M. Molotov. La ședința din 5 iunie, reprezentantul S.U.A. a declarat că delegația sa este gata să supună spre judecata opiniei publice mondiale divergențele care s-au ivit în cursul discuțiilor. Noi nu știm ce are el în vedere prin aceasta. Dacă urmărește scopul de a da curs țipetelor clicii lisînmaniste cu privire la părăsirea conferinței de la Geneva și consideră că nu mai este necesar să se continue discutarea problemei coreene la actuala conferință, atunci noi nu putem fi de acord cu aceasta. Sîntem încredințați că opinia publică mondială nu va permite aceasta.

Declarația lui Nam Ir

GENEVA 12 (Agerpres). —

Luînd cuvîntul în ședința din 11 iunie a conferinței de la Geneva, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir, a declarat printre altele:

Chiar la începutul actualei conferințe, delegația Republicii Populare Democrate Coreene a prezentat propunerile referitoare la reglementarea pașnică a problemei coreene pe baze democratice. In cadrul discuției cu privire la reglementarea pașnică a problemei coreene au fost de asemenea prezentate spre examinare actualei conferințe și propunerile reprezentanților altor țări.

Deși în cursul examinării propunerilor noastre au ieșit la iveală divergențe între diferitele puncte de vedere, unii participanți la conferință s-au pronunțat în sensul că pot fi găsite căi spre realizarea unei înțelegeri în unele probleme principiale ale reglementării pașnice în Coreea. Noi împărtășim această părere și considerăm că adoptarea prealabilă a unei hotărîri în problemele principiale generale ale reglementării pașnice ar ușura considerabil lucrările actualei conferințe și ar contribui la găsirea unor posibilități de înțelegere în acele probleme în care există divergențe între participanții la conferință. Sîntem întrutotul de acord cu părerea șefului delegației sovietice, V. M. Molotov, care a arătat că este de dorit adoptarea unei hotărîri prealabile în problemele principiale generale ale reglementării pașnice în Coreea.

După ce a arătat că există posibilitatea concretă de a se adopta hotărîri care să înlesnească un acord în vederea organizării de alegeri libere pe întreaga Coree și retragerea tuturor trupelor străine pe etape, Nam Ir a spus:

Noi am fost de acord cu propunerea ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze, Ciu En-lai, de a se crea o comisie internațională formată din țări neutre care nu au luat parte la războiul din Coreea care să supravegheze alegerile din Coreea. Totodată, am ținut seama de observațiile unor delegați care au arătat de asemenea necesitatea constituirii unui organ internațional pentru supravegherea alegerilor pe întreaga Coree. Prin urmare, și în această problemă principială trebuie consemnat faptul că s-a ajuns la o înțelegere.

Pînă în prezent, la conferință nu au fost ridicate obiecțiuni împotriva asumării obligațiilor corespunzătoare de către statele cele mai interesate în menținerea păcii în Extremul Orient în scopul asigurării dezvoltării pașnice a Coreei, abstracție făcînd de obiecțiunile reprezentantului Coreei de sud și ale reprezentantului S.U.A. care-l susține. Acești reprezentanți s-au pronunțat împotriva oricăror propuneri avînd ca scop reglementarea pașnică a problemei coreene. Majoritatea participanților la conferință au recunoscut necesitatea creării unor condiții de natură să înlăture posibilitatea reînceperii războiului și să asigure dezvoltarea pașnică a Coreei.

Noi considerăm că problema menținerii păcii în Coreea, importantă pentru poporul coreean, trebuie să fie rezolvată de actuala conferință, pentru ca poporului coreean să i se asigure posibilitatea de a desfășura muncă pașnică în vederea refacerii economiei naționale distruse de război.

In încheiere nu pot să nu amintesc ce discursul din 5 iunie al reprezentantului S.U.A. care a declarat că comisia neutră de supraveghere a armistițiului în Coreea nu ar fi în stare să-și exercite funcțiunile din cauza poziției adoptate de reprezentanții Poloniei și Cehoslovaciei în această comisie.

Trebuie recunoscut că comisia de supraveghere a armistițiului din Coreea ar fi putut într-adevăr să acționeze mai eficace dacă autoritățile militare americane nu ar fi încălcat acordul de armistițiu și nu ar fi creat tot felul de obstacole în calea activității comisiei neutre și a echipelor de inspecție.

In continuare, ministrul afacerilor externe al R.P.D. Coreene a citat fapte concrete care dovedesc că autoritățile militare americane au împiedicat în numeroase cazuri activitatea comisiei de supraveghere a armistițiului.

Vorbind despre sprijinul primit de această comisie din partea R.P.D. Coreeană și a voluntarilor chinezi Nam Ir a spus: Trebuie subliniat faptul că reprezentantul Elveției în comisia neutră de supraveghere a armistițiului, generalul Riner, precum și reprezentantul Suediei, generalul Grafstroem, au recunoscut în ședința comisiei din 23 septembrie 1953 că autoritățile din Coreea de nord acordă ajutorul necesar echipelor de inspecție în activitatea lor.

Din aceste fapte — a arătat în încheiere Nam Ir — reiese cu toată claritatea că declarațiile reprezentantului S.U.A. cu privire la comisia neutră de supraveghere a armistițiului nu corespund realității.

Declarația lui Fam Van Dong

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința plenară din 10 iunie a conferinței de la Geneva Fam Van Dong, șeful delegației Republicii Democrate Vietnam, a făcut o declarație în care spune printre altele:

„Domnule Președinte!

Cele auzite aici în problema statelor Khmer, Patet Lao și Vietnam merită din partea noastră explicații și informații suplimentare. Trebuie subliniat că de la începutul conferinței pretendenții la dreptul de a reprezenta Cambodge-ul și Laos-ul, se străduiesc cu o încăpățînare deosebită să nege existența mișcării de eliberare națională în Khmer și Patet-Lao. Denaturarea insultătoare a faptelor nu poate însă să inducă pe nimeni în eroare.

In Patet Lao, ca și în Khmer, tot poporul, fără deosebire de stare socială, sex sau vîrstă participă în mod activ la mișcarea de rezistență.

In lupta pentru eliberare națională, popoarele din Khmer și Patet Lao nu au creat numai frontul național unit, guvernul de rezistență și armata de eliberare, dar au depus de asemenea toate eforturile pentru mărirea producției, îmbunătățirea condițiilor de trai a poporului și pentru lupta cu succes împotriva analfabetismului

S-a vorbit aici despre așa numita independență și despre constituțiile democrate, care ar exista chipurile în regimurile lui Sianuk și Sisavang Vong. Pentru a-ți da seama dacă o țară este cu adevărat independentă, a arătat în continuare Fam Van Dong, — nu te poți baza cu naivitate pe litera acordurilor. Trebuie studiat ce se petrece în realitate în țara în cauză. Este limpede pentru oricine că în Khmer și Patet Lao colonialiștii conduc pînă în prezent treburile în toate domeniile: în domeniul politicii interne și externe, în problemele militare, economice, financiare, culturale și educative. Dar la baza tuturor lucrurilor se află economia țării. Și nu este un secret pentru nimeni că toate întreprinderile economice cît de cît însemnate aparțin străinilor.

Faptele arată, — a spus în continuarea cuvîntării sale Fam Van Dong, — că mișcarea de eliberare națională din Khmer și Patet Lao pornește de la masele largi ale poporului.

Noi, Republica Democrată Vietnam, respectăm celelalte popoare, viața lor, avuția lor, orînduirea lor politică, obiceiurile lor, religia lor și vrem ca ceilalți să respecte țara noastră și ceea ce-i este propriu.

Acesta este un adevăr și o afirmație incontestabilă. D-le Tep Fan, vorbiți mereu despre influența străină asupra mișcării de eliberare din țara dumneavoastră. Dar tocmai acei care își uită originea, țara, trecutul glorios, lupta eroică și plină de abnegație, cei ce nu-și cunosc limba, obiceiurile, cultura, cei ce ar vrea să fie mai francezi decît francezii înșiși n-ar întîrzia să devină mai americani decît americanii înșiși — tocmai ei sînt în mod vădit o unealtă a influenței imperialiste străine în țara lor. Iată de ce mișcarea de eliberare națională luptă concomitent atît împotriva imperialiștilor cît și împotriva acelora care sînt o unealtă a lor.

Prin urmare, pentru a restabili pacea în Khmer și Patet Lao trebuie luat în considerare acest adevăr. Nu poate fi imaginată o soluționare simplistă a problemei, prin referiri la așa zisa invazie săvîrșită de Vietmin. Actuala mișcare de eliberare națională din Khmer și Patet Lao este similară mișcării de eliberare națională din Vietnam și din alte țări.

Abordăm în felul acesta problema unității Vietnamului. Delegația lui Bao Dai a ridicat în repetate rînduri la această conferință problema unității Vietnamului și s-a erijat în mod demonstrativ în apărătoare a acesteia. Această stăruință deosebită și caracterul demonstrativ trădează un plan bine definit.

Intr-un cuvînt Unitatea națională, după cum și-o imaginează delegația lui Bao Dai, constă în înrobirea întregului popor vietnamez de către imperialism.

In opoziția acestei concepții, Republica Democrată Vietnam a propus un plan rațional și practic pentru înfăptuirea unității naționale. „Organizarea alegerilor libere generale în Vietnam, Khmer și Patet Lao în vederea creării unui guvern unit în fiecare țară. Convocarea unor conferințe consultative a reprezentanților guvernelor celor două părți din Vietnam, Khmer și Patet Lao, în fiecare din ele separat, în vederea pregătirii și organizării alegerilor libere generale. Aceste conferințe consultative vor lua toate măsurile pentru asigurarea activității libere a partidelor patriotice, a grupurilor și organizațiilor obștești. Nu trebuie să se admită nici un amestec din afară. Pentru supravegherea pregătirii și desfășurării alegerilor se formează comisii locale".

Unitatea națională în concepția noastră trebuie să fie înfăptuită potrivit voinței poporului. Ea poate fi înfăptuită numai pe calea unor alegeri generale, libere, democratice, care să excludă orice amestec străin.

Dar pentru a organiza alegeri, trebuie să se încheie în prealabil armistițiul.

Există oare o neînțelegere, un dublu sens în această problemă? Nu.

Dimpotrivă, noi presupunem că sensul adevărat și importanța planului nostru sînt clare și tocmai deaceea au ocupat o astfel de poziție. Tocmai aceasta ei nu o doresc. Nu vor alegeri libere generale. Se tem de popor. Aceasta este clar și nu sîntem singurii care o constatăm. Toți din Vietnam și din celelalte locuri știu aceasta și vorbesc despre aceasta.

Să trecem acum la independență. Guvernul lui Bao Dai pretinde că el este în prezent independent. El se referă la tratatele semnate cu Franța. Dar se știe în ce condiții au creat imperialiștii guvernul lui Bao Dai.

După ce a enunțat metodele folosite în vederea camuflării dominației colonialiste, Fam Van Dong a spus în continuare: Poporul nu va acorda niciodată încredere acelor politicieni, care în decursul celor cinci ani au fost complicii conștienți și cinici ai regimului colonialist perimat. Și nici un fel de așa zis tratat cu privire la independență nu poate camufla această stare de fapt a lucrurilor.

In lumina celor expuse de noi, propunerile pe care le-am prezentat biroului conferinței la 11 mai, capătă o importanță deosebită de actuală.

1. — In primul rînd, trebuie să se recunoască principiul independenței Vietnamului și-a celorlalte țări din Indochina; principiul unei independențe depline, reale și efective, fără îngrădiri și camuflări. Acest lucru trebuie înfăptuit de Franța.

Aceasta este esența chestiunii.

2) Recunoașterea de către Franța a independenții celor trei state din Indochina pune problema retragerii trupelor străine, care ocupă aceste țări. Aceasta, în primul rînd, pentru că una decurge din cealaltă. In al doilea rînd, una fără cealaltă nu are sens.

3) In decurs să zicem de șase luni, după încetarea focului, trebuie să se țină alegeri generale.

4) Iată problemele fundamentale care interesează țările din Indochina. Acum trebuie să mă refer la problema relațiilor acestor țări cu Franța, în special la relațiile economice și culturale. Un număr tot mai mare de delegații care sosesc la Geneva pentru a se întîlni, își exprimă simpatia și sprijină intenția noastră de a stabili relații economice și culturale cu Franța pe bază de prietenie și egalitate.

5) După reîmpărțirea zonelor este necesar să ne gîndim la garantările vieții, bunurilor, libertății, securității și drepturilor democratice individuale ale fiecărui cetățean, indiferent de lagărul căruia i-ar aparține.

Domnule președinte!

Despre ce este deci vorba? Despre restabilirea păcii în Indochina. Ce propunem noi pentru realizarea acestei păci? O rezolvare dreaptă și justă, care, pe de o parte va aduce poporului nostru pace, independență, unitate și democrație, iar pe de altă parte va stabili relații de prietenie între noi și Franța.

Ce puteți obiecta la toate acestea? Vreau să mă adresez în special delegației franceze. Pînă în prezent, toți au recunoscut că propunerea noastră comună cuprinzînd 8 puncte, prezentată în ședința din 10 mai, precum și propunerile noastre în anumite probleme, care s-au ivit în timpul lucrărilor noastre, sînt dictate de simțul realității, de grija de respectare a intereselor legale ale tuturor părților interesate, de înțelegerea clară a răspunderii noastre. Am vrea ca delegația franceză să adopte o astfel de poziție, o astfel de politică. Am vrea ca faptele să corespundă vorbelor.

Sîntem gata să examinăm problema încetării focului. La Geneva s-a și stabilit contactul între delegații celor două comandamente supreme.

S-a proiectat stabilirea unui astfel de contact la fața locului, în Indochina. Acestea sînt semne încurajatoare și îmbucurătoare. Mai este necesar ca atît o parte cît și cealaltă să manifeste în mod egal hotărîrea de a ajunge la o înțelegere.

Acest contact între cele două părți este necesar. Primul pas în această direcție a și fost făcut în problemele militare. Nu putem să ne oprim aici. Trebuie să facem și alți pași. In aceasta constă esența propunerii delegației Uniunii Sovietice, care urmărește ca delegația franceză și delegația noastră să intre în contact pentru a discuta problemele politice ivite între cele două țări.

Noi sprijinim această propunere. Delegația franceză trebuie să se pronunțe în această problemă. In acest fel, paralel cu conferințele militare dintre reprezentanții competenți ai celor două părți vor avea loc conferințe politice organizate pe același principiu. Astfel, conferința de la Geneva se va ocupa pe rînd de problemele militare și politice așa cum s-a propus în nenumărate rînduri.

Aceasta este singura metodă care corespunde sarcinii ce stă în fața conferinței: rezolvarea tuturor problemelor care cer să fie rezolvate, pentru restabilirea grabnică a păcii în Indochina.

Declarația purtătorului de cuvînt al delegației R. D. Vietnam la conferința de la Geneva

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: La conferința de presă din 11 iunie a delegației Republicii Democrate Vietnam, purtătorul de cuvînt al acestei delegații, Hoang Van Hoan, a făcut următoarea declarație:

Reprezentanții presei mi-au cerut părerea în legătură cu o informație primită din Paris, potrivit căreia între guvernul Republicii Democrate Vietnam și delegația franceză ar fi fost realizat un acord în baza căruia orașele Saigon, Hanoi, Haifong urmează să fie incluse în zonele de regrupare rezervate trupelor corpului expediționar francez.

Sînt împuternicit oficial să desmint această informație, ca absolut lipsită de temei.

Ciu En-lai a făcut o vizită la Consiliul Federal al Elveției

GENEVA 12 (Agerpres). — In dimineața zilei de 12 iunie, șeful delegației Republicii Populare Chineze la conferința de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, Ciu En-lai, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Chineze, a făcut o vizită la Consiliul Federal al Elveției. El a fost primit de către președintele Confederației Elvețiene Rubattel.

Consiliul Federal al Elveției a oferit un dejun în cinstea lui Ciu En-lai.

In urma refuzului de a i se acorda votul de încredere

Laniel a prezentat demisia guvernului francez

PARIS 12 (Agerpres).

Adunarea Națională a refuzat să acorde guvernului Laniel votul de încredere în legătură cu politica sa în Indochina. Moțiunea sprijinind politica guvernului a fost respinsă cu 306 voturi față de 293.

In ședința de sîmbătă dimineața înainte de a se trece la vot Laniel a luat cuvîntul pentru a cere deputaților din majoritatea guvernamentală să nu provoace o criză de guvern întrucît a spus el „în actualele condiții căderea guvernului poate impune o schimbare a politicii". O serie de deputați care au luat cuvîntul au anunțat că vor vota împotriva guvernului. François Mitterand, membru al partidului U.D.S.R. l-a acuzat pe Laniel că vrea să „încurce lucrurile amenințînd Adunarea Națională cu dizolvarea și afirmînd că demisia guvernului ar pune în primejdie corpul expediționar din Indochina". In încheiere el a cerut demisia guvernului. Charles Lussy președintele grupului parlamentar socialist, a declarat de asemenea că grupul său va vota împotriva guvernului.

După rezultatul votului, Laniel a vizitat pe președintele republicii. Agenția France Presse transmite că la ieșirea din Elysée, (reședința președintelui republicii) Laniel a comunicat că a prezentat demisia guvernului. Se știe că procedura parlamentară prevede posibilitatea ca președintele republicii să nu primească demisia în cazul că numărul voturilor contra nu atinge majoritatea constituțională de 314 voturi.

Potrivit relatării agenției France Presse cercurile politice din Franța cu excepția M.R.P. (partidul catolic) considerau sîmbătă după amiază că criza de guvern este în mod virtual deschisă.

Chery Goldemberg s-a reîntors din Israel

Momente ce nu pot fi șterse din memorie

Priveam în ochii femeii din fața mea și trăiam parcă suferințele pe care ea le-a îndurat în anii împovărători ai trecutului de pribegie pe meleaguri străine. Fața ei micuță, căreia suferințele i-au dat o asprime neizreașcă, tresărea atunci cînd cu glasul plin de revoltă povestea întîmplări din Israelul altor necazuri.

Minutele treceau pe nesimțite. De odată glasul unui copil întrerupse convorbirea noastră. O femeie mai în vîrstă apăru purtînd în brațe o fetiță cu părul de culoarea flăcărilor.

E Daria, fetița mea cea mică, mi-a spus cu glasul duios al mamei, Chery Goldemberg.

Am trei copii: Daria e cea mai mică. In schimb Dan e un adevărat bărbat. Are 9 ani. Il mai am și pe Liviu care are 4 ani. Tare mi-s dragi copiii dar multe au mai suferit ei în anii în care am stat în Israel.

Chery Goldemberg își mîngîie fetița și reluă firul discuției.

...Femeia aceasta nu are decît 33 de ani dar a luat de timpuriu piepții furtunile vieții. In urmă cu cîțiva ani, naționaliștii sioniști reușiseră să-i răpească liniștea, s-o facă să-și distrugă căminul și să aventureze în necunoscut. Impreună cu soțul ei, Adolf, a plecat în Israel crezînd că acolo vor găsi un „rai" pămîntesc. Și-au făurit multe iluzii dar așa precum și le-au făurit tot astfel și le-au și destrămat. „Raiul" nu era decît o capcană pentru naivi, o cumplită înșelătorie.

— Primul contact cu Istraelul, povestea Chery Goldemberg, a fost dezamăgitor. N-am fost primiți nici în vile luxoase și nici nu ne-am întîlnit cu belșugul despre care sioniștii au făcut atîta caz. In schimb am cunoscut mizeria corturilor, am cunoscut durerea foamei nepotolite, am cunoscut cu greu greutatea unei vieți ale cărei chinuri cuvintele cu greu le pot descrie. In Galileia, la Roș Pina, am trăit într-un cort. Ne lipsea experiența realității israeliene dar am crezut că vom reuși să găsim o rezolvare a situației noastre plecînd la țară. In Neghev, care după cum se știe este un pustiu, am trăit într-un sat așezat la graniță, un sat în care greutățile obișnuite ale vieții israeliene sînt dublate de primejdia diferitelor provocări de frontieră.

Drept locuință am avut un ...cort. Dar și acesta era găurit. Cînd ploua eram udați pînă la piele, cînd era cald ne topeam de căldură: cînd se răcorea ne era greu să suportăm frigul din cort. Ca să dau o imagine mai completă a vieții pe care am trăit-o, trebuie să arăt că de jur împrejur terenul era minat și că... se pierduse harta pe care erau însemnate locurile minate, așa că trăiam încontinuu cu frica în sîn. După o lună de zile de muncă aspră am hotărît să părăsim satul. Plecam cu bărbatul meu și cu copiii, avînd o singură liră în buzunar. Era tot ceea ce agonisisem într-o lună de muncă.

Ne-am mutat atunci într-un orășel — la Berscheva, capitala Neghevului. Trei luni de zile am stat din nou sub un cort. Șuiera vîntul cald al pustiului biciuindu-ne obrajii, pătrunzînd prin corturi, chinuindu-ne îngrozitor. Uneori vîntul era atît de puternic încît distrugea corturile. Și astfel, într-o zi m-am trezit fără „locuință". Furia vîntului doborîse cortul. In clipele acelea mi-am strîns la piept copiii gîndindu-mă cu groază la suferințele ce aveau să vină mai apoi.

Peregrinarea noastră nu a luat sfîrșit odată cu instalarea la Berscheva. După cîteva luni am pornit-o din nou în pustiu într-un sat de frontieră.

— Te vei întreba desigur de ce oare ne schimbam atît de des locuința, de ce plecam dintr-un oraș într-altul? Și Chery Goldemberg a dat singură răspuns întrebării pe care a pus-o.

Existența noastră era cumplită. De muncit bărbatul meu muncea în medie 10 zile pe lună. Aceasta înseamnă foarte mult în Israel, țară în care șomajul lovește într-o parte însemnată a populației. Bărbatul meu era tînăr și voinic. Și aceasta era desigur o calitate pe care achizitorii de mînă de lucru la prețuri derizorii nu o neglijau. Cînd am venit în Israel bărbatul meu s-a înscris în „Mapai" *). Cele văzute în Israel i-au arătat însă că acest partid deși se intitulează „muncitoresc" și pe deasupra chiar și „socialist" este potrivnic intereselor oamenilor muncii la fel ca toate celelalte partide burgheze. Refuzul lui de a mai sprijini activitatea acestui partid a avut desigur repercusiuni în ceea ce privește condițiile noastre de viață. Cînd trebuia să obțină de lucru i se puneau piedici. Dacă i se dădea să lucreze, vătafii de pe șantier aveau grijă, îl înjoseau.

— Trei ani de zile a muncit bărbatul meu pe șantierele de construcții ale întreprinderii „Sole Bone", dar totuși el nu a primit niciodată salariu lunar. N-a fost încadrat nici el, nici mulți alții ca el, pentru că zilele de sărbătoare și cele în care timpul nu era tocmai frumos și deci nu se putea construi să nu li se plătească. In Israel poți să muncești ani de zile la un patron, iar el nu are nici un fel de obligații față de tine.

Chery Goldemberg a tăcut pentru cîteva momente.

— Nu pot să nu-mi aduc aminte o întîmplare din Israel. Unul dintre băieții mi se îmbolnăvise. Avea febră. Eram disperată. Am luat copilul în brațe și am pornit cu el fuga către un dispensar. Il țineam strîns la pieptul meu la fel ca în vremea cînd era sugar. Imi treceau în față parcă pe un ecran momentele grele pe care le-am îndurat pînă a-mi vedea băiatul crescut mare. Și atunci... febra aceea făcea să-mi zvîcnească tîmplele de grijă, ca inima să-mi spargă pieptul de emoție. Abia răsuflînd am ajuns la un dispensar și am rugat pe doctor să-mi consulte copilul. Și totuși copilul bolnav nu a fost consultat pentru că eu nu avusesem bani să plătesc una din taxele de asigurări sociale...

Chery Goldemberg își amintește de momentele acelea ca de un vis greu, apăsător. Acum ea trăiește din nou pe pămîntul liber al patriei. Și Daria, și Liviu, și Dan, vor creste mari și vor fi fericiți. Aceasta pentru că părinții lor au pus capăt suferințelor pe care le-au îndurat în Israel. Nimeni si nimic nu le va putea răpi bucuria copilăriei. Iți spune aceasta privirea liniștită a Cheryei Goldemberg care împreună cu soțul ei, muncitor la fabrica „Mătasea Populară", și-a recîștigat liniștea și posibilitatea unei existențe demne.

M. RAMURA

*) „Mapai" = partidul socialist democrat de dreapta, partid guvernamental.

Scurte știri

● După cum anunță departamentul de presă de pe lîngă primul ministru al Republicii Democrate Germane, la 10 iunie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al R. D. Germane la care a fost discutată propunerea Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate cu privire la constituirea unui comitet pentru organizarea unui referendum popular. Consiliul de Miniștri a aprobat această propunere și a ales un comitet sub președinția lui Willy Stoph, ministrul afacerilor interne al R. D. Germane.

● In R.P. Bulgaria a început strîngerea recoltei. Vara aceasta combinele S.M.T.-urilor vor strînge recolta de pe o suprafață cu aproape 600.000 decari mai mare decît anul trecut.

● Tratativele organizate la Washington între reprezentanții militari ai Statelor Unite, Marii Britanii, Franței, Australiei și Noii Zeelande au luat sfîrșit în seara zilei de 11 iunie. Potrivit relatărilor agenției France Presse, în cadrul acestor discuții al căror scop principal a fost examinarea posibilităților de constituire a blocului agresiv al Asiei de sud-est, reprezentantul francez, generalul Valluy, a subliniat situația critică în care se găsesc trupele franceze în regiunea Tonkinului și „problemele imediate" ridicate de gravitatea acestei situații.

● Potrivit unei informații transmise de agenția France Presse, parlamentul turc a ratificat la 11 iunie tratatul militarist dintre Turcia și Pakistan. Ratificarea are loc la scurtă vreme după vizita întreprinsă la Washington de către premierul turc Menderes, și în timp ce primul ministru al Pakistanului, Mohammed Ali, se află la Ankara.

● Postul de radio Grecia liberă anunță că în ziua sosirii lui Tito la Atena, în ciuda tuturor măsurilor luate de poliție, la Atena și în portul Pireu au fost difuzate mii de manifeste împotriva vizitei lui Tito în Grecia și a alianței militare balcanice.

● După cum anunță corespondentul din Washington al ziarului „New York Post", Robert Allan, Statele Unite au instituit un embargo asupra livrărilor de armament către Guatemala. Embargoul este aplicat de forțele navale militare ale Statelor Unite. Astfel au fost reținute patru vase care se îndreptau spre Guatemala. Călătorii, încărcătura și înseși vasele au fost supuse unui control minuțios, fără să se găsească însă nici un fel de armament.

● Ziarul „De Waarheid" relatează despre sosirea unui grup de industriași americani care vor duce tratative cu privire la deschiderea de noi întreprinderi în Olanda. Ziarul subliniază că americanii au posibilitatea să stoarcă din aceste întreprinderi profituri fabuloase, întrucît muncitorii olandezi primesc salarii de mizerie.

NOTE

Două relatări din «Life» și o legătură care se impune...

Revista săptămînală americană „Life" a publicat în unul din numerele sale recente unele amănunte despre șomajul care bîntuie în S.U.A. Reportajul în chestiune, construit în obișnuitul stil „senzațional" începe astfel: „Un bărbat slab, purtînd niște pantaloni zdrențuiți se reazimă de un stîlp de pe șosea. Este Bill Brandt, locuitor al orașului Charles Citiy — statul Yowa. El are 37 de ani, e căsătorit și e tată a trei copii. A muncit la o fabrică de mașini agricole din luna aprilie a anului trecut și a fost dat afară. Cîteva luni a trăit din munci ocazionale dar acum nu mai găsește nici asta... „Ce se va întîmpla cu noi"? — aceasta e întrebarea care preocupă în permanență familia Brandt".

In același număr al lui „Life", dar în altă pagină găsim o relatare despre situația fabricii de mașini agricole „Oliver Corporation". Revista scrie printre altele: „Anul trecut fabrica avea în serviciul său 1800 de muncitori, iar în prezent are numai 1000. Nu de mult, ea producea 100 de tractoare pe zi dar astăzi nu mai produce decît maximum 20. Chiar și așa, în curtea fabricii stau sute de tractoare nevîndute".

Dacă revista „Life", obișnuită să toarne la baliverne despre minunile „modului de viață american" vorbește în coloanele sale despre lucrurile mai sus citate asta se datorește, desigur, faptului că șomajul și criza industriei de mașini agricole nu pot fi ascunse sau — cumva — camuflate.

Domnii de la „Life" se feresc să tragă vre-o concluzie sau să facă vre-o legătură între cele două fapte pe care le relatează — desigur intenționat — în pagini diferite ale revistei.

Legătura este totuși foarte simplă, deosebit de clară: Bill Brandt e concediat din servici pentru că produsele fabricilor de mașini agricole nu sînt cumpărate de fermieri. Fermierii nu cumpără tractoarele pentru că își micșorează mereu suprafețele însămînțate din pricină că monopolurile cumpără din ce în ce mai puține produse de la ei. Monopolurile cumpără din ce în ce mai puține produse pentrucă au interes să existe cît mai puține grîne pe piață, spre a lua prețuri cît mai ridicate. Și ca o consecință a tuturor acestor lucruri — pe mesele familiilor oamenilor simpli din S.U.A. ajung alimente mereu mai puține și mai scumpe.

E. R.

Știri sportive

Etapa XIII-a, ultima din cadrul turului campionatului categoriei A de fotbal, a programat ieri două jocuri importante pentru configurația clasamentului primei părți a acestei competiții.

In Capitală, pe stadionul Republicii, aproape 15.000 de spectatori au urmărit desfășurarea jocului dintre echipele Dinamo București și Metalul Cîmpia Turzii. Ca o caracteristică generală se poate spune că întîlnirea a fost de slab nivel tehnic, ambele echipe arătînd multe lipsuri. Echipa dinamoviștilor bucureșteni a jucat din nou sub așteptări în special linia de atac și cu toate că a dominat majoritatea timpului n-a putut să obțină victoria. Rezultatul final al acestui joc a fost de 1—1 (1—1). Scorul a fost deschis în minutul 15 de Ene, iar egalarea metalurgiștilor a survenit în minutul 33, cînd Mari a transformat imparabil o lovitură de pedeapsă de la aproximativ 18 m. Oaspeții puteau obține chiar victoria dacă în prima repriză jucătorul Safar n-ar fi tras alături de poartă de la numai 5 m. două ocazii clare.

La Timișoara, echipa locală Știința a jucat în compania echipei campioane a țării, C.C.A. Elanul studenților a pus la grea încercare de multe ori rutinata echipă din Capitală. După un joc foarte dîrz întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat nedecis: 0—0. De remarcat că timișorenii au beneficiat de o lovitură de 11 m. în minutul 48 pe care a ratat-o Brînzei.

Celelalte 5 întîlniri ale etapei a XIII-a se vor desfășura astăzi după următorul program: *București* (stadionul Giulești ora 17,30): Locomotiva Grivița Roșie—Progresul Oradea; *Ploești:* Flacăra—Metalul Hunedoara; *Arad:* Flamura Roșie—Locomotiva Timișoara; *Orașul Stalin:* Dinamo—Minerul Petroșani; *Tg. Mureș:* Locomotiva—Știința Cluj. (Agerpres).

★

NEW YORK 12 (Agerpres). — TASS transmite:

La 11 iunie a sosit cu avionul la New York reprezentativa de șah a Uniunii Sovietice care va întîlni la 16 iunie echipa selecționată a Statelor Unite. Pe aerodrom, șahiștii sovietici au fost întîmpinați de membri ai reprezentanței Uniunii Sovietice de pe lîngă O.N.U., de reprezentanți ai federației americane de șah și de corespondenți.

In numele federației americane de șah, Phillips, președintele federației, a salutat reprezentativa Uniunii Sovietice. D. V. Postnikov, conducătorul echipei de șah a U.R.S.S., a mulțumit în cuvîntarea de răspuns celor de față pentru primirea călduroasă făcută șahiștilor sovietici și și-a exprimat speranța că întîlnirea de șah dintre echipele Statelor Unite și Uniunii Sovietice va sluji cauzei întăririi legăturilor culturale și sportive între popoarele american și sovietic.

SPECTACOLE

Duminică 13 iunie 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, Alarma; **Republica, București, Infrățirea între popoare, Grădina Progres:** Slugă la doi stăpîni; **I. C. Frimu:** Ernst Thälmann; **Maxim Gorki:** Petroliștii din Caspica, Meciul R. P. Ungară—Anglia la Budapesta, Zborul în lună; **Elena Pavel, Gh. Doja, Libertății:** Marile speranțe; **Lumina:** Povestea micului cocoșat; **Victoria:** Cînd trandafirul înflorește; **Timpuri Noi:** Meciul R.P. Ungară—Anglia la Budapesta, Jurnal romînesc. Jurnal sovietic, Nouă pulșori; **Alex. Popov:** Destinul unor femei; **8 Martie:** Flăcări deasupra Asiei; **Vasile Roaită, Alex. Sahia:** Pentru pace și prietenie; **Unirea:** Brigada lui Ionuț, Meciul R.P. Ungară—Anglia la Budapesta; **Cultural:** Colț alb; **Const. David, Ilie Pintilie:** Nunta cu zestre; **Flacăra:** Epoleții purpurii; **Tudor Vladimirescu:** Fiica marinarului; **Vergu:** Agentul secret; **Arta:** Cu inima tînără; **Popular:** Un pichet în munți; **M. Eminescu:** Suspine pe stradă; **Miorița, 23 August:** Maeștrii baletului rus; **Moșilor:** Așteaptă-mă.

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.68.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 8.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.